

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**REFORMA ADMINISTRATIV-
TERITORIALĂ DIN POLONIA –
FIȘĂ REZUMATIVĂ ȘI TEXTUL
LEGII DE IMPLEMENTARE**

februarie 2025

Materialele elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

Documentare și sinteză: Sebastian Simion, consilier parlamentar
Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

Context și impact

Căderea comunismului în Polonia a adus schimbări semnificative în structura administrativ-teritorială a țării. Reorganizarea administrativă a Poloniei după căderea comunismului a căutat să răspundă (și a trebuit să facă față) unor provocări structurale, între care:

- **Disparitățile economice** (reforma a vizat crearea de unități administrative mai viabile cu observația că, la vreme respectivă, au fost exprimate îngrijorări și rezerve că ar putea amplifica disparitățile economice existente între regiuni, în special pentru zonele cele mai îndepărtate de centrele regionale nou înființate)
- **Nevoia unei reforme politico-sociale** (în sensul de politici): reforma a implicat schimbări semnificative ale structurilor de guvernare locală, însemnând inclusiv dizolvarea multor structuri de guvernare locale existente și crearea altora noi; acest proces a condus în mod inevitabil la perturbări politice și sociale, inclusiv la rezistență din partea comunităților locale și preocupări legate de pierderea identității locale
- **Provocări de implementare**: implementarea unei astfel de reforme la scară largă a prezentat numeroase provocări logistice și administrative, inclusiv nevoia de a redesena circumscripțiile electorale, de a reorganiza serviciile administrative și de a pregăti noi funcționari; acest proces a necesitat resurse substanțiale și o planificare atentă, iar unele probleme de implementare au fost inevitabile)
- **Echilibrarea centralizării și descentralizării**: reforma a vizat să atingă un echilibru între controlul central și cel local, dar găsirea nivelului optim de descentralizare s-a dovedit a fi o provocare și pentru guvernul central dar și pentru comunitățile locale
- **Reforma ca proces** : reforma din 1999 nu a însemnat sfârșitul procesului de reorganizare administrativă în Polonia, fiind încă în dezbatere – din timp în timp - subiecte cu privire la dimensiunea și structura optimă a unităților administrative, echilibrul de putere între diferitele niveluri de guvernare și necesitatea unor reforme ulterioare pentru a îmbunătăți eficacitatea administrației publice
- **Consultarea publică** – au existat și critici care au susținut că procesul de reformă administrativă nu a beneficiat de suficientă consultare publică și de participarea cetățenilor, ceea ce a dus la interpretări cu privire la legitimitatea noului sistem.

O structură administrativă pe trei niveluri

Conform reformei din 1999 organizarea administrativă a Poloniei este structurată pe trei niveluri și anume:

Voievodatele (Województwa):

Teritoriul național este împărțit în 16 voievodate (de la un număr de 49, câte au existat anterior) acestea fiind cele mai mari unități administrative și corespunzând (aproximativ) cu regiunile istorice ale țării. Fiecare voievodat are un guvernator (voievod) numit de către guvernul central și un consiliu regional ales (sejmik) care desemnează un executiv condus de un mareșal (marszałek). Fiecare województwo este numit după capitala sa, care îndeplinește și rolul de centru administrativ.

Lista Województwa (începând din 2023):

1. Silezia Inferioară (Dolnośląskie) – capitală: Wrocław
2. Kuyavian-Pomeranian (Kujawsko-Pomorskie) – capitală: Bydgoszcz și Toruń
3. Lublin (Lubelskie) – capitală: Lublin
4. Lubusz (Lubuskie) – capitală: Gorzów Wielkopolski și Zielona Góra
5. Łódź (Łódzkie) – capitală: Łódź
6. Polonia Mică (Małopolskie) – capitală: Cracovia
7. Masovian (Mazowieckie) – capitală: Varșovia
8. Opole (Opolskie) – capitală: Opole
9. Subcarpatică (Podkarpackie) – capitală: Rzeszów
10. Podlaskie (Podlaskie) – capitală: Białystok
11. Pomerania (Pomerania) – capitală: Gdańsk
12. Silezia (Śląskie) – capitală: Katowice
13. Świętokrzyskie (Świętokrzyskie) – capitală: Kielce
14. Warmian-Masurian (Warmińsko-Mazurskie) – capitală: Olsztyn
15. Polonia Mare (Wielkopolskie) – capitală: Poznań
16. Pomerania Occidentală (Zachodniopomorskie) – capitală: Szczecin

Funcțiile voievodatelor sunt concepute ca fiind regionale, acestea acționând ca intermediari între guvernul național și administrațiile locale (powiats și gminy). Între aceste funcții putem enumera

1. **Dezvoltarea regională:** respectiv elaborarea și punerea în aplicare a strategiilor de dezvoltare regională; gestionarea fondurilor UE și a altor resurse financiare pentru proiecte regionale.
2. **Infrastructura:** respectiv supravegherea construcției și întreținerii drumurilor regionale și a sistemelor de transport public, coordonarea proiectelor de infrastructură de mare anvergură.
3. **Educație și cultură:** respectiv gestionarea instituțiilor de învățământ superior și a instituțiilor culturale regionale; promovarea patrimoniului regional și a turismului.

4. **Asistență medicală:** respectiv supravegherea spitalelor regionale și a serviciilor de asistență medicală; implementarea programelor de sănătate publică.
5. **Protecția mediului:** respectiv dezvoltarea și aplicarea politicilor regionale de mediu, gestionarea resurselor naturale și a ariilor protejate.
6. **Siguranța publică:** respectiv coordonarea serviciilor regionale de urgență și a gestionării dezastrelor precum și asigurarea siguranței și ordinii publice în colaborare cu autoritățile naționale.
7. **Politica economică:** respectiv sprijinirea întreprinderilor și industriilor regionale, promovarea investițiilor și politicilor regionale de dezvoltare
8. **Amenajarea teritoriului:** respectiv elaborarea planurilor regionale de utilizare a terenurilor și a politicilor de zonare, coordonarea dezvoltării urbane și rurale.

Guvernanța: fiecare województwo este guvernat de o adunare regională (sejmik województwa), ai cărei membri sunt aleși de rezidenții locali. Structura executivă este condusă de un voievod (wojewoda), care este numit de guvernul central și reprezintă administrația centrală, și de un mareșal (marszałek), care este ales de adunarea regională și conduce consiliul executiv regional. Województwa îndeplinește un rol esențial în structura administrativă a Poloniei, asigurând punerea în aplicare a politicilor naționale la nivel regional, abordând în același timp nevoile și prioritățile specifice ale regiunilor/comunităților.

Powiaturile / powiats (Powiaty):

Sunt unități administrative intermediare între voievodate și comune. Powiatele gestionează un număr de servicii publice, infrastructura locală și probleme legate de protecția mediului. Fiecare powiat are un consiliu ales și un staroste, care este șeful executivului.

Powiats (powiaty ziemskie) sunt 314 în total (66 de powiate urbane - orașe cu statut de powiat, cunoscute sub numele de "miasta na prawach powiatu" și 248 de powiate rurale). Funcțiile Powiaturilor (relativ la acoperirea unei serii de servicii publice și sarcini administrative care depășesc capacitatea municipalităților individuale (gminas) includ:

1. **Educație:** Gestionarea școlilor secundare și a centrelor de formare profesională.
2. **Asistență medicală:** Supravegherea spitalelor județene și a serviciilor de sănătate publică.
3. **Asistență medicală:** Întreținerea drumurilor județene și a sistemelor de transport public.
4. **Servicii sociale:** Furnizarea de asistență socială, asistență familială și îngrijire pentru persoanele în vârstă și persoanele cu handicap.
5. **Asistență medicală:** Coordonarea serviciilor de urgență și gestionarea dezastrelor.
6. **Asistență medicală:** Gestionarea planurilor de amenajare a teritoriului și de conservare a mediului.
7. **Asistență medicală:** Sprijinirea instituțiilor culturale, a bibliotecilor și promovarea turismului.

Powiatul este condus de un "consiliu județean" (rada powiatu), ales de rezidenții locali, și de un consiliu executiv condus de un staroste /"starosta", care este responsabil de administrarea curentă a unității administrative. În esență, se poate spune că powiatele îndeplinesc un rol important în sistemul administrativ descentralizat al Poloniei, eliminând decalajul dintre voievodate și municipalități.

Comunele (gminy):

Aceste structuri administrative reprezintă nivelul de bază al administrației teritoriale. Comunele pot fi urbane, rurale sau mixte ("rur-bane"), fiind administrate de un consiliu comunal și de un primar (wojt pentru comune rurale, burmistrz pentru cele urbane și prezydent miasta pentru orașele mari). Comunele se ocupă de problemele zilnice ale comunităților locale, cum ar fi educația, asistența socială și gestionarea deșeurilor.

În administrația poloneză, o „gmina” (plural: „gminy”) reprezintă, prin urmare, unitatea de bază a administrației locale, echivalentul unei municipalități și/sau comune. Este cea mai mică diviziune administrativă din Polonia (nivelul primar de guvernare locală). În 2023 exista un număr de „2.477 gminy” ,clasificate în trei tipuri:

1. „Gminy urban (gmina miejska)”: constă dintr-un singur oraș sau localitate.
2. „Gminy mixt urban-rural (gmina miejsko-wiejska)”: include un oraș și zonele rurale adiacente
3. „Gminy rural (gmina wiejska)”: cuprinde numai zonele rurale și un număr de sate.

Gminy este responsabilă de furnizarea unei game largi de servicii publice și de gestionarea afacerilor locale, cu referire la:

1. **Infrastructură locală:** menținerea drumurilor locale, a străzilor și a spațiilor publice în bună stare; gestionarea alimentării cu apă, a sistemelor de canalizare și a colectării deșeurilor.
2. **Educația:** funcționalitatea și întreținerea școlilor primare și a grădinițelor.
3. Unele servicii sociale de bază: furnizarea de asistență socială, asistență familială și sprijin pentru grupurile vulnerabile; gestionarea unităților locale de asistență medicală (de exemplu, clinici și dispensare).
4. **Cultură și recreere:** sprijinirea instituțiilor culturale locale, a bibliotecilor și a centrelor comunitare, organizarea de activități recreative și întreținerea facilităților sportive.
5. **Utilizarea și exploatarea terenurilor și planificarea urbană:** elaborarea și punerea în aplicare a planurilor locale de zonare, eliberarea autorizațiilor de construcție și gestionarea amenajării teritoriului.
6. **Siguranța publică:** domeniu în care acoperă coordonarea serviciilor locale de urgență și a răspunsului în caz de dezastre, asigurarea ordinii și siguranței publice în colaborare cu poliția și pompierii.
7. **Dezvoltarea economică:** prin promovarea afacerilor locale și a turismului, prin gestionarea piețelor locale și a inițiativelor economice.
8. **Protecția mediului:** punerea în aplicare a politicilor locale de mediu și a eforturilor de conservare.

La nivel de guvernare locală, fiecare municipalitate este guvernată de un consiliu municipal ales (rada gminy), care stabilește politicile și supraveghează bugetul (aprobarea și executarea bugetară). Ramura executivă este condusă de un „primar (wójt în mediul rural gminy, burmistrz în mediul urban și mixt-gminy, sau prezydent în orașele mai mari) responsabil pentru administrarea de zi cu zi. Pe scurt, gminy reprezintă fundamentul sistemului de administrație locală din Polonia, asigurându-se că nevoile comunităților locale sunt îndeplinite în mod eficace și eficient. Acestea joacă un rol vital în furnizarea de servicii esențiale și în promovarea dezvoltării comunității.

Puncte tari – puncte slabe

Reforma din 1999 a fost menită să îmbunătățească eficiența administrativă și să faciliteze accesul la fondurile europene prin crearea unei structuri mai compatibile cu standardele UE. De atunci, au existat discuții și propuneri pentru ajustări ale acestei structuri, cum ar fi crearea unor noi voievodate sau modificarea limitelor celor existente, dar până în 2009, aceste propuneri nu au fost implementate. Această organizare administrativă a fost considerată un pas semnificativ spre descentralizare și eficientizare, deși continuă să fie subiect de dezbateră și potențiale reforme viitoare.

Analiza SWOT / Reforma administrativă

S / puncte tari	W / puncte slabe
Descentralizarea puterii: reformele administrative au consolidat guvernele locale (gminy, powiats și województwa), permițându-le să ia decizii adaptate nevoilor locale; autonomia sporită a conferit putere comunităților și a îmbunătățit participarea publicului la guvernare. Finanțarea și sprijinul UE: Polonia are acces la fonduri UE semnificative pentru dezvoltare regională, utilizate pentru modernizarea infrastructurii, îmbunătățirea serviciilor publice și reducerea disparităților regionale. Funcționalitatea ierarhiei administrative: Sistemul pe trei niveluri (gminy, powiats, województwa) oferă o structură clară pentru guvernare, asigurând că responsabilitățile sunt distribuite în mod eficient.	Disparități regionale: în ciuda reformelor, persistă disparități economice și sociale semnificative între zonele urbane și rurale, precum și între vestul și estul Poloniei. Ineficiența birocratică: punctual, suprapunerea (contextuală) a responsabilităților dintre gminy, powiats și województwa poate duce la ineficiențe și întârzieri în luarea deciziilor. Resurse financiare limitate: multe autorități locale, în special în zonele rurale, se luptă cu bugete limitate, ceea ce face dificilă implementarea proiectelor de amploare sau întreținerea infrastructurii. Influență politică: numirea voievozilor de către guvernul național poate duce la interferențe politice în

4. Servicii publice îmbunătățite: reformele au condus la o mai bună furnizare a serviciilor precum educația, asistența medicală și transportul, în special în zonele rurale și subdezvoltate. 5. Creștere și dezvoltare economică: reformele administrative au susținut/susțin dezvoltarea economică regională, atrăgând investiții și creând locuri de muncă	guvernarea regională, subminând autonomia locală. 5. Conștientizarea și implicarea publicului: nivelul scăzut de conștientizare și implicare a publicului în guvernarea locală poate atenua eficacitatea reformelor.
O / oportunități 1. Transformare digitală: folosirea tehnologiei pentru a eficientiza procesele administrative, a îmbunătăți transparența și a spori implicarea cetățenilor (de exemplu, platforme de guvernare electronică). 2. Descentralizare suplimentară: extinderea puterilor și resurselor guvernelor locale pentru a aborda disparitățile regionale și pentru a îmbunătăți furnizarea de servicii. 3. Dezvoltare durabilă: integrarea durabilității ecologice și sociale în planurile de dezvoltare regională 4. Cooperare transfrontalieră: consolidarea colaborării cu țările vecine (de exemplu, Germania, Republica Cehă) pentru a promova schimburile economice și culturale. 5. Dezvoltarea capacităților administrative: investiții în formare și dezvoltare pentru funcționarii administrației publice locale pentru a îmbunătăți eficiența administrativă și inovația.	T / amenințări 1. Instabilitate politică: schimbările în guvernele naționale sau în prioritățile politice ar putea perturba reformele în curs sau pot duce, contextual, la recentralizarea puterii. 2. Provocări economice: crizele economice sau reducerea finanțării UE ar putea limita resursele financiare disponibile pentru dezvoltarea regională și serviciile publice. 3. Rezistența la schimbare: rezistența birocratică sau lipsa de cooperare între autoritățile locale și naționale ar putea împiedica implementarea reformelor sau eficiența acestora 4. Modificări demografice: scăderea populației în zonele rurale și migrația către centrele urbane ar putea exacerba disparitățile regionale și ar putea pune sub presiune autoritățile locale. 5. Managementul defectuos: practicile neprincipiale sau gestionarea defectuoasă la nivel local ar putea submina încrederea publicului în eficacitatea reformelor.

Bugetare și costuri de funcționare

(conform surselor deschise - cifrele pot diferi în funcție de sursă)

Bugetele administrațiilor publice locale din Polonia variază semnificativ în funcție de dimensiunea și responsabilitățile municipalității. Cu toate acestea, pot fi furnizate câteva informații generale:

Dimensiunea bugetului:

Per total în 2020, cheltuielile administrației locale din Polonia au fost de 11% din PIB, iar cheltuielile totale subnaționale au fost de 13% din PIB. Aceasta indică o alocare substanțială de resurse financiare gestionate la nivel local.

Municipalități:

- municipalitățile, care au cele mai extinse responsabilități, dețin cea mai mare parte a cheltuielilor administrației publice locale (83% în 2020).

Surse de venituri - administrațiile locale primesc finanțare de la:

- Transferuri de la guvernul central (60% pentru municipalități, 42% pentru orașe cu statut de județ)
- Taxe locale (14% din bugetele municipale și ale orașului)
- Impozite partajate pe veniturile persoanelor fizice și corporative
- Taxe (taxe de utilizare, licențe de afaceri etc.) 10% din bugetele municipale și 17% din bugetele orașului

Costurile funcționare depind de responsabilitățile avute, între care:

- Educație
- Locuințe și facilități comunitare
- Protecția mediului
- Recreere, cultură și religie
- Transport local
- Asistență socială

Alocarea resurselor în funcție de serviciile acoperite - sunt concentrate în domenii precum educație (26% din totalul cheltuielilor locale în 2017), sănătate (15%), afaceri economice (13%) recreere, cultură și religie (7%).

Reguli și restricții fiscale: administrațiile locale trebuie să adere la o „regula bugetară echilibrată”, limitând deficitele de funcționare; în al doilea rând există limite ale datoriei publice locale, atât în ceea ce privește raportul datorie-PIB, cât și proporția veniturilor care pot fi utilizate pentru serviciul datoriei.

Considerații suplimentare:

- Descentralizare fiscală: Polonia are un grad relativ ridicat de descentralizare fiscală (locul 8 din 27 la nivel UE) în comparație cu alte țări unitare, oferind guvernelor locale o autonomie considerabilă în deciziile lor în materie de cheltuieli.

- Bugetarea participativă: în ultimii ani, bugetarea participativă a devenit din ce în ce mai populară în Polonia, permițând cetățenilor să aibă un cuvânt de spus direct în modul în care este cheltuită o parte din bugetul local.

Costuri de funcționare (actualizare 2023)

1. Bugetele administrației locale:

Gminy (municipalități):

- **Buget total: în 2023, bugetul combinat pentru toate tipurile de gminy din Polonia era estimat la aproximativ 120-130 de miliarde PLN (aproximativ 26-28 de miliarde EUR).**
- Surse de venituri: impozite locale (de exemplu, impozitul pe proprietate, taxa de afaceri) și impozite partajate (un procent din impozitul pe venitul persoanelor fizice și din impozitul pe profit alocat de guvernul național) granturi și subvenții de la bugetul național și fonduri UE pentru proiecte specifice.
- Costurile de exploatare presupun: salariile pentru angajații administrației locale, întreținerea infrastructurii locale (drumuri, școli, spații publice), acoperirea unor servicii publice (educație, asistență medicală, gestionarea deșeurilor, asistență socială).

Powiaty :

- **Buget total: Bugetul combinat pentru toate powiaturile din Polonia era estimat la aproximativ 30-35 de miliarde PLN (aproximativ 6,5-7,5 miliarde EUR).**

• Surse de venituri: impozite partajate (procentual din impozitul pe venitul persoanelor fizice alocat de guvernul național), granturi de la bugetul național, fonduri UE pentru proiecte regionale.

• Costuri de exploatare: învățământ secundar (de exemplu, licee, școli profesionale), spitale județene și servicii de asistență medicală, întreținerea drumurilor județene și a transportului public.

Województwa (Voivodate/Regiuni):

- **Buget total: Bugetul combinat pentru toate cele 16 województwa este estimat la aproximativ 40-45 de miliarde PLN (aproximativ 8,5-9,5 miliarde EUR).**

• Surse de venituri: impozite partajate (un procent din impozitul pe venitul persoanelor fizice alocat de guvernul național), granturi de la bugetul național, fonduri UE pentru dezvoltare regională.

• Costuri de exploatare: proiecte regionale de infrastructură (de exemplu, autostrăzi, căi ferate), instituții de învățământ superior și culturale, unități regionale de asistență medicală și programe de sănătate publică, protecția mediului și amenajarea teritoriului.

2. Defalcarea costurilor de exploatare:

Administrațiile locale din Polonia își alocă bugetele diferitelor sectoare, cu următoarea distribuție aproximativă:

- Educație: 25-30% (de exemplu, școli, salariile profesorilor, programe educaționale).
- Asistența medicală: 15-20% (de exemplu, spitale, clinici, inițiative în domeniul sănătății publice).
- Infrastructură: 20-25% (de exemplu, drumuri, transport public, utilități).
- Servicii sociale: 10-15% (de exemplu, asistență socială, sprijin familial, îngrijire pentru persoanele în vârstă).
- Administrație: 5-10% (de exemplu, salariile angajaților administrațiilor locale, cheltuieli administrative).
- Cultură și recreere: 5% (de exemplu, biblioteci, facilități sportive, evenimente culturale).
- Protecția mediului: 5% (de exemplu, gestionarea deșeurilor, spații verzi, conservare).

3. Principalele provocări financiare:

- Dependența de transferurile naționale: multe administrații locale, în special din zonele rurale, se bazează în mare măsură pe transferuri de la bugetul național, ceea ce le face vulnerabile la modificările politicii bugetare naționale.
- Disparități regionale: regiunile mai bogate (de exemplu, Mazovia, Polonia Mică) au venituri locale mai mari, în timp ce regiunile mai sărace (de exemplu, Podkarpackie, Warmia-Masuria) se confruntă cu bugete limitate.
- Finanțarea UE: deși fondurile UE au reprezentat o sursă semnificativă de venituri, disponibilitatea acestora depinde de alinierea Poloniei la politicile și reglementările UE.

4. Raportat la bugetul național: bugetele combinate ale administrațiilor locale din Polonia reprezintă aproximativ 25-30 % din bugetul total al sectorului public, subliniind rolul semnificativ al administrației locale în furnizarea de servicii publice și în gestionarea dezvoltării regionale.

Administrația publică locală din Polonia funcționează cu un buget combinat de aproximativ (cifra estimativă din surse deschise) de 40-45 miliarde EUR anual, costurile de funcționare fiind axate în principal pe educație, asistență medicală, infrastructură și servicii sociale. În timp ce administrațiile locale îndeplinesc un rol crucial în sistemul de guvernare descentralizată al Poloniei, acestea se confruntă cu provocări precum disparitățile regionale, dependența de transferurile naționale și necesitatea unei gestionări eficiente a resurselor. Investițiile continue în consolidarea capacităților locale și în dezvoltarea durabilă sunt esențiale pentru abordarea acestor provocări.

Surse web:

<https://portal.cor.europa.eu/divisionpowers/Pages/Decentralization-Index.aspx?countryName=poland>

[https://stat.gov.pl/en/metainformation/glossary/terms-used-in-official-statistics/4201,term.html#:~:text=Definition%3A,Corporate%20Income%20Tax%20\(CIT\)](https://stat.gov.pl/en/metainformation/glossary/terms-used-in-official-statistics/4201,term.html#:~:text=Definition%3A,Corporate%20Income%20Tax%20(CIT))

<https://stat.gov.pl/en/poland-macroeconomic-indicators/>

<https://freepolicybriefs.org/2019/03/25/the-polish-1999-administrative-reform-and-its-implications-for-inclusive-regional-development/>

Administrative division of Poland - 25 years of experience during the systemic transformation <https://journals.openedition.org/echogeo/14514>

ANEXĂ

ACT

din 13 octombrie 1998

Dispoziții de introducere a legilor de reformare a administrației publice. (traducere automată neoficială)

Capitolul 1

Prevederi generale

Articolul 1. [Obiectul actului]

Actul specifică principiile și procedura de punere în aplicare a următoarelor acte:

- 1) din 5 iunie 1998 privind autoguvernarea voievodatului (Jurnalul de Legi nr. 91, pct. 576),
- 2) din 5 iunie 1998 privind administrarea guvernamentală în voievodat (Jurnalul de Legi nr. 91, pct. 577),
- 3) din 5 iunie 1998 privind autoguvernarea raională (Jurnalul de legi nr. 91, pct. 578),
- 4) din 24 iulie 1998 privind introducerea unei diviziuni teritoriale de bază pe trei niveluri a țării (Jurnalul de legi nr. 96, pct. 603 și nr. 104, pct. 656), denumită în continuare „Legea privind diviziunea teritorială”,
- 5) din 24 iulie 1998 pentru modificarea unor acte de precizare a competențelor organelor administrației publice - în legătură cu reforma sistemului de stat (Jurnalul de legi nr. 106, pct. 668), denumită în continuare „Legea de competență”.

Art. 2. [Definiții]

Ori de câte ori prezenta lege se referă la:

- 1) voievodul anterior, oficiul voievodat anterior și voievodatul anterior - prin aceasta se înțelege voievodul, oficiul voievodat și, respectiv, voievodatul, la care se face referire în Legea din 22 martie 1990 privind organele locale ale administrației publice (Jurnalul de legi din 1998). , nr. 32, punctul 176),
- 2) voievodat, oficiul voievodat și voievodatul - prin aceasta se înțelege voievodul, oficiul voievodat și, respectiv, voievodatul, menționate în Legea privind administrarea guvernamentală în voievodat și în Legea privind introducerea diviziunii teritoriale de bază pe trei niveluri a statului,
- 3) comandantul provincial anterior sau sediul provincial anterior - acesta va fi înțeles ca comandantul provincial sau, respectiv, sediul provincial, astfel cum se face referire în Legea

din 6 aprilie 1990 privind poliția (Jurnalul de legi nr. 30, articolul 179, din 1991 nr. 94, pct. 422 și nr. 107, pct. 461, din 1992 nr. 54, pct. 254, din 1994 nr. 53, pct. 214, din 1995 nr. 4, pct. 17, nr. 34, pct. 163 nr. 104, pct. 515, din 1996 nr. 59, pct. 269 și nr. 106, pct. 496, din 1997 nr. 28, pct. 153, nr. 80, pct. 499, nr. 88, pct. 554, nr. 106, pct. 680, nr. 123, pct. 779 și nr. 141, pct. 943 și din 1998 nr. 106, pct. 668) și în Actul 24 august 1991 privind Serviciul de Pompieri de Stat (Jurnalul de legi nr. 88, pct. 400, din 1992 nr. 21, pct. 86 și nr. 54, pct. 254, din 1994 nr. 53, pct. 214, din 1995 nr. 4, pct. 17 și nr. 34, pct. 163, din 1996 nr. 106, pct. 496 și nr. 152, pct. 723, din 1997 nr. 28, pct. 153, nr. 88, pct. 554 și nr. 106, pct. 680 și din 1998 nr. 106, pct. 668) în redactarea aplicabilă la 31 decembrie 1998,

4) comandant provincial sau sediu provincial - prin aceasta se înțelege comandantul provincial sau, respectiv, sediul provincial, la care se referă actele privind Poliția și Serviciul de Pompieri de Stat, în redactarea dată de actul de competență ;

5) fond provincial actual - se înțelege fond provincial pentru protecția mediului și gospodărirea apelor cu sediul social în orașul care este sediul actualului voievod,

6) fond provincial - aceasta înseamnă fondul provincial pentru protecția mediului și gestionarea apei cu sediul social în orașul care este sediul guvernului provincial,

7) starosta - asta înseamnă și președintele consiliului de administrație al unui oraș cu drepturi de district.

Articolul 3. [Entități responsabile cu implementarea reformei administrației publice]

Implementarea reformei administrației publice intră în sfera de activitate a ministrului responsabil cu administrația publică și a altor organe ale administrației publice – în conformitate cu competențele acestora.

Articolul 4. [Delegatul Guvernului pentru Reforma Sistemică în Voievodat]

1. De la data intrării în vigoare a Legii, implementarea reformei administrației publice în cadrul voievodatului revine Delegatului Guvernului pentru Reforma Sistemică în Voievodat, denumit în continuare „Delegatul Guvernului”, care este plenipotențiar în sensul art. 10 din Legea din 8 august 1996 privind organizarea și procedura de lucru a Consiliului de Miniștri și domeniul de activitate al miniștrilor (Jurnalul de legi din 1996 nr. 106, pct. 492 și nr. 156, pct. 775 și din 1997). Nr. 141, poz. 943).

2. În situația în care o persoană care a fost actual voievod este numită în funcția de delegat al Guvernului, sfera de sarcini și competențe ale acelui voievod este îndeplinită de actualul vicevoievod.

3. La data numirii Delegatului Guvernului, Prim-ministrul încredințează simultan Delegatului Guvernului îndeplinirea atribuțiilor de voievod de la 1 ianuarie 1999 până la data numirii voievodului în conformitate cu Legea privind administrarea guvernamentală în voievodat. , cu excepția atribuțiilor prevăzute la art. 28 secțiunea 1 din Legea menționată. Delegatul Guvernului care este actualul voievod are dreptul la remunerația prevăzută pentru un

voievod în reglementările privind salarizarea persoanelor care ocupă funcții de conducere de stat.

4. Prevederile art. 10 paragrafe 4 din Legea menționată la alin 1, nu se aplică.

Articolul 5. [Sarcinile Delegatului Guvernului și supravegherea activităților sale]

1. Sarcinile delegatului Guvernului includ:

1) coordonarea activității organelor administrației publice în probleme legate de implementarea reformei administrației publice în voievodat;

2) cooperarea cu organele administrației publice locale în probleme legate de reforma administrației publice în voievodat,

3) pregătirea administrației publice pentru funcționarea de la 1 ianuarie 1999, inclusiv:

și) asigurarea, în cooperare cu municipalitățile și organele administrației publice locale, a condițiilor care să permită desfășurarea ședințelor consiliilor raionale și a adunărilor voievodate în perioada până la 31 decembrie 1998;

b) supravegherea șefilor birourilor raionale în crearea birourilor raionale în aria lor de activitate,

c) indicarea locației birourilor și unităților organizatorice ale administrației guvernamentale combinate în voievodat,

d) pregătirea unui proiect de statut temporar al oficiului provincial, valabil până la acordarea statutului în baza Legii privind administrarea guvernamentală în provincie,

e) pregătirea, până la 28 decembrie 1998, a unui proiect de regulamente temporare ale oficiului provincial și a altor acte privind organizarea oficiului până la înființarea acestora pe baza Legii privind administrarea guvernamentală în provincie;

f) acord, până la 28 decembrie 1998, privind reglementările temporare ale comenzilor, inspectoratelor și altor unități organizatorice care sunt aparate auxiliare șefilor serviciilor consolidate, inspecțiilor și gărzilor provinciale, cu excepția cazului în care prin reglementări separate se prevede altfel;

g) aranjamente pentru transferul sarcinilor din sfera administrației guvernamentale către unitățile administrației publice locale prin acordul menționat la art. 2 pct. 4 din Legea privind administrarea guvernamentală în voievodat,

h) coordonarea transferului de instituții și unități organizatorice sau părți ale acestora către unitățile administrației locale corespunzătoare;

și) supravegherea evidenței pasivelor și a inventarierii instalațiilor, imobilelor, dispozitivelor, echipamentelor și documentației, inclusiv arhivelor, ale unităților organizatorice lichidate, transformate sau transferate, precum și transferul protocolului acestora;

j) asigurarea funcționării, de la 1 ianuarie 1999, a comitetelor, echipelor, consiliilor și altor organe colegiale care îndeplinesc sarcini specificate în acte separate;

k) cooperarea cu organismele de autoguvernare provinciale și districtuale în pregătirea statutelor și regulamentelor acestora;

4) transmite lunar raportări privind activitățile sale, evaluări și concluzii rezultate din sarcinile îndeplinite și informații despre amenințările existente către ministrul administrației publice;

5) îndeplinirea altor sarcini specificate de prim-ministru sau de ministrul responsabil cu administrația publică, în special în sfera de coordonare a activității reprezentantului casei regionale de asigurări de sănătate; artă. 7 se aplică în mod corespunzător.

2. În măsura specificată la alin 1. Organele administrației publice și organele unităților administrației publice locale sunt obligate să coopereze cu Delegatul Guvernului, în special prin furnizarea informațiilor necesare.

3. Ministrul responsabil cu administrația publică supraveghează activitățile Delegatului Guvernului.

4. Ministrul responsabil cu administrația publică, la cererea delegatului Guvernului, va acorda, prin ordonanță, un statut provizoriu biroului voievodal până la data de 15 decembrie 1998.

5. 1 (abrogat).

Articolul 6. [Statutul provizoriu și regulamentele provizorii ale oficiului voievodat]

1. Statutul provizoriu al oficiului voievodat și reglementările prevăzute la art. 5 sec. 1 punctul 3 lit. e), intră în vigoare la 1 ianuarie 1999.

2. Statutul provizoriu al oficiului voievodatului este supus publicării în jurnalul oficial al voievodatului prevăzut la art. 43 din Legea privind administrarea guvernamentală în Voievodat.

Articolul 7. [Emiterea ordinelor de către delegatul Guvernului]

1. Delegatul Guvernului poate emite ordine obligatorii pentru organele administrației guvernamentale din cadrul voievodatului, cu excepția organelor specificate în anexa la Legea privind administrația guvernamentală în voievodat. Delegatul Guvernului informează de îndată ministrul competent despre ordinele emise.

2. Sub rezerva dispozițiilor prezentei legi, ordinele menționate la alin 1 nu poate viza hotărâri pe fondul unei cauze soluționate prin decizie administrativă sau cauze individuale ale angajaților.

3. Ministrul competent poate suspenda executarea ordinelor prevăzute la alineatul (1). 1, eliberată organelor de administrație specială și se adresează prim-ministrului pentru soluționarea litigiului.

Articolul 8. [Echipa pentru Implementarea Reformei Administrației Publice în Voievodat]

1. Organul auxiliar al Delegatului Guvernului este Echipa de Implementare a Reformei Administrației Publice în Voievodat, denumită în continuare „Echipa”. Echipa este formată din actuali voievozi cu sediul în cadrul voievodatului și alte persoane desemnate de Delegatul Guvernului.
2. Delegatul Guvernului numește secretarul echipei pentru a gestiona activitatea curentă a echipei.
3. Delegatul Guvernului poate numi alte echipe de consiliere și consultanță.
4. Serviciile de fond, financiar, organizatoric-juridice, tehnic și de secretariat pentru Delegatul Guvernului și Echipa sunt asigurate de oficiul voievodat existent în orașul care este sediul voievodatului și alte birouri ale voievodatului existente în cadrul voievodatului.

Articolul 9. [Expirația actelor de numire ale precedentilor voievozi și adjuncți ai voievozilor]

Începând cu 31 decembrie 1998, actele de numire ale voievozilor anteriori și adjuncților voievozilor expiră. Expirarea scrisorii de numire echivalează cu concedierea în sensul reglementărilor privind salarizarea persoanelor care dețin funcții de conducere de stat.

Articolul 10. [Îndeplinirea atribuțiilor de delegat al Guvernului de către voievod]

De la data numirii și până la 31 decembrie 2000, voievodul îndeplinește concomitent atribuțiile și competențele delegatului Guvernului specificate în act.

Capitolul 2

Organizarea administrației publice

Articolul 11. [Înființarea Inspectoratului Veterinar șef și a Biroului Conservatorului General de Monumente]

1. De la 1 ianuarie 1999 se stabilesc următoarele:
 - 1) Inspectoratul (Șef-)Veterinar,
 - 2) Biroul Conservatorului General al Monumentelor- funcționează în conformitate cu reglementări separate.

2. Primul-ministru stabilește, prin regulament, modalitatea de înființare a birourilor menționate la alin. 1, în special prin excluderea unităților organizatorice relevante din structura organizatorică a ministerelor de resort.

Articolul 12. [Birourile provinciale anterioare]

1. Birourile voievodale anterioare din: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Gorzów Wielkopolski, Katowice, Kielce, Cracovia, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Varșovia și 9 ianuarie 1991 birourile Wvoderoc devin birouri din Varșovia.

2. Oficii voievodate anterioare nementionate la alin 1 De la 1 ianuarie 1999, aceștia fac parte din oficiul voievodatului din voievodatul pe teritoriul căruia își aveau sediul.

Articolul 13. [Expirația actelor de numire a șefilor birourilor raionale și a adjuncților acestora]

La 31 decembrie 1998 expiră certificatele de numire a șefilor de birouri raionale și adjuncților acestora.

Articolul 14. [Birourile raionale anterioare; înființarea de birouri raionale]

1. De la 1 ianuarie 1999, existent la 31 decembrie 1998:

1) oficiile raionale și filialele oficiilor raionale din acele orașe care sunt sedii ale autorităților județene, dar în care nu există sedii ale autorităților orașului cu drepturi județene devin starosties / stărostii județene;

2) oficiile raionale din orașele cu drepturi județene devin birouri județene ale județelor cu sediul autorităților în aceste orașe,

3) oficiile raionale din orașele cu drepturi județene, unde nu există sediul autorităților altui județ, fac parte din biroul orașului,

4) Birourile raionale nementionate la punctele 1-3 fac parte din oficiul raional al raionului în care au fost situate.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, birourile raionale sunt înființate în orașele care sunt sedii ale autorităților districtuale în care nu exista un sediu al unui birou raional sau al unei filiale a unui birou raional înainte de această dată.

3. Pentru zona unui oraș cu drepturi județene, funcția oficiului județean este îndeplinită de primărie.

Articolul 15. [Soluția zonelor de serviciu public urban]

1. Începând cu 31 decembrie 1998, zonele de serviciu public municipal înființate în temeiul Legii din 24 noiembrie 1995 privind modificarea domeniului de activitate al anumitor orașe și a zonelor de serviciu public municipal (Jurnalul de legi din 1997, nr. 36, articolul 224, nr. 123, pct. 780 și nr. 162, pct. 1120).

2. Birourile zonelor de serviciu public municipal existente la 31 decembrie 1998 devin, de la 1 ianuarie 1999, oficii raionale sau vor crea oficii raionale în legătură cu un oficiu raional sau unitatea sa filială, având sediul social în raion.

Articolul 16. [Unități organizaționale din orașe care anterior erau scaunele voievozilor]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, unitățile organizatorice cu sediul social în orașul care este reședința voievodului:

- 1) Sediul Provincial al Serviciului de Pompieri de Stat,
- 2) Sediul Poliției Provinciale,
- 3) consiliu de învățământ,
- 4) Delegația raională a Inspectoratului de Stat pentru Achiziții și Prelucrare a Produselor Agricole,
- 5) Inspectoratul raional pentru semințe,
- 6) inspectoratul provincial de supraveghere farmaceutică,
- 7) inspectoratul provincial pentru protecția plantelor,
- 8) Inspectoratul Provincial pentru Protecția Mediului,
- 9) inspectoratul provincial al Inspecției de Stat în Comerț,
- 10) inspectoratul veterinar provincial,
- 11) stația sanitară și epidemiologică provincială,
- 12) filiala provincială a Serviciului de Stat pentru Protecția Monumentelor

- devin unități organizatorice care constituie un aparat auxiliar al șefilor de resort ai serviciilor, inspecțiilor și paznicilor combinate voievodale, în sensul Legii privind administrarea guvernamentală în voievodat și al Legii de competență , sub rezerva art. 32.

2. Entitățile enumerate la paragraful 1 existente la 31 decembrie 1998 1, în orașele care de la 1 ianuarie 1999 nu vor fi scaunele voievozilor, de la acea dată se încadrează în unitățile organizatorice care constituie aparatul auxiliar al șefilor de servicii combinate voievodale, inspecții și gărzi de resort.

3. Ministrul responsabil cu administrația publică, la cererea Delegatului Guvernului, prin ordin emis până la 30 noiembrie 1998, poate stabili alte reguli decât cele prevăzute la alin. 1 scaune ale unităților organizatorice care constituie aparatul auxiliar al șefilor de servicii combinate, inspecții și gardieni voievodali de resort.

Articolul 17. [Unități organizaționale din orașele raionale]

1. De la 1 ianuarie 1999, unitățile organizatorice cu sediul social în orașul care este sediul autorităților județene:

- 1) Sediul raional al Serviciului de Pompieri de Stat,
- 2) sediul poliției raionale,
- 3) Inspectoratul Veterinar Raional,

4) stația sanitară și epidemiologică locală

- devin unități organizatorice care constituie un aparat auxiliar al șefilor de servicii raionale, inspecții și gardieni relevanți, în sensul Legii privind autogovernarea raională, al Legii privind administrarea guvernamentală în voievodat și al Legii de competență, sub rezerva art. 32.

2. Unitățile organizatorice menționate la alin 1 în orașele care de la 1 ianuarie 1999 nu vor fi sediul autorităților județene, de la acea dată se încadrează în unitățile organizatorice care constituie aparatul auxiliar al șefilor serviciilor, inspecțiilor și paznicilor județene de resort.

3. Ministrul responsabil cu administrația publică, la cererea delegatului Guvernului, de comun acord cu starosta / stărostia competentă, prin ordin emis până la data de 15 decembrie 1998, poate stabili și alte reguli decât cele rezultate la alin. 1 scaune ale unităților organizatorice care constituie aparatul auxiliar al șefilor de servicii, inspecții și gărzi raionale de resort.

4. Începând cu 1 ianuarie 1999, unitățile organizatorice menționate la alin 1, în orașele care au sediul autorităților unui oraș cu drepturi județene și a unui județ cu sediul autorităților în acel oraș, devin unități organizatorice municipale care îndeplinesc sarcini pe raza orașului și județului respectiv, sub rezerva art. 30 sec. 2.

5. 2 În cazurile prevăzute la alin 4, cu excepția cazului în care dispozițiile actelor separate prevăd altfel, drepturile prevăzute la art. 35 sec. 3 pct. 1 din Legea cu privire la autogovernarea județeană se realizează în comun, prin acord, de către primarul din orașele cu drept județean și starosta. Acordul precizează, în special, autoritatea competentă să desfășoare activități în materie din domeniul de aplicare al dreptului muncii, precum și componentele remunerației și cuantumul acestora.

6. În lipsa acordului prevăzut la alin 5, în termen de 30 de zile de la data vacanței postului sau de la data la care copreședintele consiliului i se aduce la cunoștință în scris intenția de eliberare din funcție, atribuțiile primarului și ale starostei sunt preluate de către voievod.

7. Puterile enumerate la art. 35 sec. 3 pct. 2-5 din Legea cu privire la autogovernarea județeană se exercită separat de către primarul orașului în orașele cu drepturi județene și starosta, în conformitate cu competența locală.

Articolul 18. [Adaptarea organizării organelor locale existente ale administrației speciale guvernamentale la noua organizare a administrației publice]

1. Ținând cont de prevederile prezentei legi, ministrii și organele administrației publice centrale care supraveghează organele administrației speciale ale administrației publice locale ale căror atribuții sunt preluate de autoritățile locale ale provinciilor, județelor, șefii serviciilor consolidate, inspecțiilor și paznicilor care funcționează sub autoritatea voievozilor și șefii administrațiilor locale de la 1 ianuarie 1999. serviciile raionale, inspecțiile și gărzile care funcționează sub autoritatea starosturilor, până la 30 noiembrie 1998, vor asigura adaptarea organizării acestora, în limitele competențelor lor, la organizarea administrației publice specificate în acte. la care se face referire la art. 1.

2. Prevederile alin 1 se aplică în mod corespunzător și voievozilor anteriori și unităților organizatorice subordonate acestora, ale căror atribuții vor fi preluate de unitățile administrației publice locale sau voievozii corespunzătoare de la 1 ianuarie 1999.

Articolul 19. [Adaptarea birourilor de ocupare a forței de muncă la noua organizare a administrației publice]

1. Ministrul Muncii și Politicii Sociale, de comun acord cu ministrul responsabil cu administrația publică, prin regulament emis până la 31 decembrie 1998, adaptează organizarea și aria de activitate a birourilor voievodate și raionale a muncii la organizarea administrației publice specificate în actele prevăzute la art. 1.

2. Începând cu 1 ianuarie 2000, Birourile Voievodate de Muncă vor deveni Birouri Voievodate de Muncă din cadrul Biroului Mareșalului, sub rezerva paragrafului 2. 3.

3. De la 1 ianuarie 2000, voievodul preia o parte corespunzătoare din proprietatea oficiului de muncă al voievodatului, folosită pentru îndeplinirea sarcinilor sale în domeniul combaterii șomajului, precum și o echipă de salariați.

4. De la 1 ianuarie 2000, birourile de ocupare a forței de muncă nemenționate la alin 2 devin birouri raionale de muncă care fac parte din administrația raională combinată.

5. Pentru preluarea birourilor de ocupare a forței de muncă sau părți ale acestora prevăzute la alin. 2-4, se aplică prevederile prezentei legi referitoare la transferul unităților organizatorice, cu condiția ca prevederile art. 54, 57 și 58 se aplică în mod corespunzător.

6. 3 Președintele Oficiului Național al Muncii decontează fondurile bugetare pentru anul 1999 - pe baza rapoartelor proprii și ale oficiilor raionale și voievodate de muncă, întocmite și depuse de către birourile raionale și voievodate de muncă preluate de unitățile administrației publice locale la 1 ianuarie. 2000 - conform subordonării în vigoare în anul 1999 .

7. 4 Ministrul Finanțelor va preciza, prin regulament, procedura de decontare a fondurilor bugetare pe anul 1999 și principiile și procedura specifice de întocmire și depunere a rapoartelor bugetare pe anul 1999, precum și principiile și termenele specifice pentru efectuarea inventarelor de către legislația existentă. oficiile de ocupare a forței de muncă menționate la alineatul (1). 2 și 4.

Art. 19a. 5 [Birourile raionale de muncă și consiliile raionale de ocupare a forței de muncă care funcționează într-o zonă care depășește granițele unui district]

1. Biroul Raional de Muncă care funcționează la data intrării în vigoare a Legii din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de Legi nr. 12, pct. 136) într-o zonă care depășește granițele unui district sau oraș cu drepturi raionale , devine birou raional de muncă care funcționează sub autoritatea președintelui orașului cu drepturi raionale sau starosta cu jurisdicție asupra sediului biroului raional al muncii.

2. În cazurile specificate la alin (1) Oficiul raional al muncii îndeplinește sarcini în aria sa actuală de activitate în numele organelor de ocupare a forței de muncă din unitățile administrației publice locale menționate în prezenta dispoziție.
3. Numirea și eliberarea din funcție a șefului biroului raional de muncă și a adjuncților acestuia se fac de comun acord, de către președinții orașelor cu drepturi raionale și starostii prevăzuți la alin. (1) Acordul specifică, în special, autoritatea competentă să desfășoare activități în materie care intră în domeniul de aplicare al dreptului muncii, precum și componentele remunerației și cuantumul acestora. Prevederile art. 17 secțiunea 6 se aplică în mod corespunzător.
4. Prevederile alin 1 și 3 nu se aplică în cazurile în care județele și orașele cu drepturi județene prevăzute la alin. 1 au încheiat acordurile prevăzute la art. 26 secțiunea 2 pct. 2, sau voievodul competent a divizat oficiul raional de muncă în conformitate cu art. 26 secțiunea 4.
5. În cazurile specificate la alin 1 se înființează un singur consiliu raional de muncă, al cărui președinte este, respectiv, președintele unui oraș cu drepturi raionale sau șeful unui raion în care nu există oficiu raional de muncă.
6. În cazul specificat la alin 5 Consiliul raional de ocupare a forței de muncă este format din 16 persoane numite în părți egale de autoritățile de ocupare a forței de muncă în cauză. Prevederile art. 10 paragrafe 3 din Legea privind ocuparea forței de muncă și combaterea șomajului se aplică în mod corespunzător.
7. În cazurile specificate la alin 1, când un birou raional de muncă își desfășoară activitatea într-o zonă care depășește granițele a două raioane, consiliul raional de muncă este format din 24 de persoane desemnate în conformitate cu principiile prevăzute la alin. 6. Funcția de președinte al acestui consiliu este îndeplinită succesiv de starosturile / stărostiile ambelor județe timp de doi ani în cadrul unui mandat, primul președinte fiind starostele județului cu numărul de locuitori mai mic.
8. În cazurile specificate la alin (1) Autoritățile de ocupare a forței de muncă la care se face referire în prezenta dispoziție pot acorda unui manager sau unui alt angajat împuternicire pentru a conduce probleme în numele lor, inclusiv emiterea de decizii administrative.

Art. 19b. 6 [Succesorii legali ai șefilor birourilor raionale de muncă și directorilor birourilor de muncă ale voievodale]

1. Șefii oficiilor raionale de muncă și directorii oficiilor de muncă ale voievodale devin, respectiv, succesorii legali ai șefilor oficiilor raionale de muncă și directorii oficiilor de muncă ale voievodale în contractele și acordurile încheiate până la 31 decembrie 1998.
2. Șefii de raioane și, respectiv, mareșalii voievodali relevanți devin succesorii legali ai șefilor birourilor raionale de muncă și ai directorilor birourilor de muncă ale voievodatelor în contractele și acordurile încheiate până la 31 decembrie 1999.
3. Prevederile alin 1 și 2 se aplică și procedurilor în fața instanțelor și procedurilor de executare silită.

Art. 19c. 7 [Proceduri nefinalizate în fața autorităților de ocupare a forței de muncă]

Procedurile aflate pe rol în fața autorităților de ocupare a forței de muncă în cauze individuale inițiate și neîncheiate până la 31 decembrie 1999, care intră în competența autorităților autonome powiale și voievodale, sunt preluate de staroști și mareșali de voievodați, cu excepția cazului în care dispoziții speciale prevăd altfel, cu condiția ca:

- 1) toate acțiunile întreprinse în cadrul procedurii până la 31 decembrie 1999, precum și deciziile administrative, rămân în vigoare;
- 2) contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de directorii Oficiilor Voievodate de Muncă până la 31 decembrie 1999, inclusiv cauzele care intră în competența starostelor, se examinează de către Președintele Oficiului Național al Muncii,
- 3) Contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate de șefii oficiilor raionale de muncă până la 31 decembrie 1999 în cauzele care intră în competența starosturilor sunt examinate de voievod.

Art. 19d. 8 [Directori ai oficiilor provinciale de muncă anterioare și șefi ai oficiilor raionale anterioare pentru muncă]

1. Directorii Oficiilor de Muncă Voievodate anterioare și adjuncții acestora precum și șefii Oficiilor Raionale de Muncă anterioare și adjuncții acestora de la data intrării în vigoare a actului prevăzut la art. 19a secțiune 1, devin, respectiv, directori ai oficiilor de muncă ale voievodatelor și adjuncții acestora și șefii oficiilor raionale de muncă și adjuncții acestora.
2. Raportul de muncă cu directorii Oficiilor de Muncă Voievodate anterioare și adjuncții acestora, precum și cu șefii Oficiilor Raionale de Muncă anterioare și adjuncții acestora - expiră la 30 iunie 2000. Prevederile art. 57 și 58 se aplică în mod corespunzător.

Art. 19e. 9 [Proceduri disciplinare împotriva angajaților oficiilor raionale și provinciale de muncă; desființarea comisiilor de disciplină]

1. Comisiile de disciplină de primă și a doua instanță, care funcționează în temeiul dispozițiilor privind angajații oficiilor de stat, numite să judece cauzele disciplinare privind angajații oficiilor raionale și provinciale de muncă și șefii oficiilor raionale de muncă și adjuncții acestora, precum și directorii de muncă provinciale. birourile și adjuncții acestora, sunt desființate.
2. Toate acțiunile întreprinse în cadrul procedurilor disciplinare înainte de data intrării în vigoare a Legii menționate la art. 19a secțiune 1, precum și hotărârile comisiilor prevăzute la alin. 1, rămân în vigoare.
3. Contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate înainte de data intrării în vigoare a Legii menționate la art. 19a secțiune 1, de către comisiile de disciplină de primă instanță care funcționează în oficiile provinciale de muncă, se examinează de către președintele Oficiului Național al Muncii.

4. Comisiile de disciplină care funcționează în subordinea starostului sau, respectiv, mareșalului voievodat, vor prelua procedurile disciplinare declanșate înainte de data intrării în vigoare a actului prevăzut la art. 19a secțiune 1, de către comisiile prevăzute la alin. 1.

5. Prevederile alin 4 se aplică în mod corespunzător procedurilor purtate de purtători de cuvânt disciplinar.

Art. 19f. 10 [Finanțarea oficiilor provinciale și raionale pentru muncă în perioada 2000-2002]

1. Activitățile Oficiilor Voievodate de Muncă în anii 2000-2002 sunt finanțate dintr-o subvenție vizată virată de la bugetul de stat pentru realizarea sarcinilor curente ale autonomiei voievodale, precum și din alte surse specificate în reglementări separate.

2. Activitățile oficiilor raionale de muncă în anii 2000-2002 sunt finanțate dintr-o subvenție cu destinație specifică transferată de la bugetul de stat pentru realizarea sarcinilor proprii ale raionului, precum și din alte surse specificate în reglementări separate.

Art. 19g. 11 [Raport privind implementarea planului financiar al Fondului Muncii pentru anul 1999]

1. Oficiile de muncă raionale și voievodate preluate de unitățile administrației publice locale la 1 ianuarie 2000 întocmesc rapoarte Rb-30 pentru anul 1999 privind execuția resurselor Fondului de muncă primite în conformitate cu reglementările în vigoare în acest sens și le transmit Președintelui Ministerului Național. Biroul Muncii.

2. Președintele Oficiului Național al Muncii întocmește raportul Rb-30 pe anul 1999 privind implementarea planului financiar al Fondului Muncii în conformitate cu reglementările în vigoare în acest sens.

Art. 19h. 12 [Regulamente anterioare privind directorii oficiilor provinciale de muncă și șefii birourilor raionale de muncă]

Ori de câte ori reglementările actuale se referă la directorii oficiilor de muncă ale voievodatelor și șefii oficiilor raionale de muncă, acesta trebuie înțeles ca mareșali și, respectiv, staroști voievodali.

Art. 20. 13

(șters).

Articolul 21. [Delegarea juridică - organizarea direcțiilor raionale de drumuri publice]

Ministrul transporturilor și economiei maritime, de comun acord cu ministrul responsabil cu administrația publică, stabilește, prin regulament emis până la 30 noiembrie 1998, organizarea direcțiilor raionale a drumurilor publice și a autorităților rutiere și a serviciului de linie rutieră care sunt părți ale acestora, care vor permite adaptarea de la 1 ianuarie 1999

a organizării acestor unități la organizarea administrației publice specificate în actele prevăzute la art. 1.

Art. 22. [Delegare juridică - organizare, aria de activitate a birourilor și camerelor fiscale și a birourilor de control fiscal]

Ministrul Finanțelor, de comun acord cu ministrul responsabil cu administrația publică, adaptează, prin regulament, organizarea, aria de funcționare a birourilor și camerelor fiscale și a birourilor de control fiscal, precum și sediul acestora, la organizarea administrației publice specificate în actele prevăzute la art. 1.

Articolul 23. [Echipe de evaluare a dizabilităților]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, echipele provinciale anterioare de evaluare a dizabilității vor deveni echipe raionale de evaluare a dizabilității.
2. Începând cu 1 ianuarie 1999, Echipa Națională de Evaluare a Dizabilităților devine echipa provincială pentru evaluarea dizabilităților din Voievodatul Masovian și este preluată de Voievodul Masovian.
3. Echipele menționate la alin 1, până la constituirea echipelor raionale de evaluare a gradului de handicap, vor îndeplini sarcini pe raza mai multor raion.
4. Preluarea echipelor responsabile cu determinarea gradului de handicap la care se face referire la alin. 1 și 2, prevederile prezentei legi privind transferul unităților organizatorice se aplică în mod corespunzător.
5. Până la numirea echipelor provinciale de adjudecare a gradului de handicap, echipa de adjudecare în a doua instanță este echipa la care se face referire la alin. 2.
6. 14 (șters).
7. Prim-ministrul va stabili, printr-un regulament, lista echipelor și competența locală a acestora.

Articolul 24. [Înființarea unităților organizatorice de servicii raionale, inspecții și paznici]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, sub rezerva art 17 secțiunea 4, unitățile organizatorice de servicii raionale, inspecții și paznici prevăzute la art. 17 secțiunea 1, în orașele care sunt sedii ale autorităților județene în care nu existau sedii ale unităților organizatorice raionale relevante înainte de 1 ianuarie 1999.
2. Până la organizarea unităților organizatorice în județele menționate la alin 1, si numirea conducătorilor acestora, sarcinile acestor sefi se îndeplinesc de catre conducătorii unitatilor organizatorice ale serviciilor raionale, inspectiilor si paznicilor competente pentru raionul invecinat.
3. În cazul specificat la alin 2 nu se aplică prevederile art. 17 sectiunea 5-7.

4. Prim-ministrul stabilește, prin regulament, lista unităților organizatorice menționate la alin 2 și domeniul lor de operare.

Articolul 25. [Unități organizatorice de stat preluate de guvernul provincial; preluarea filialelor regionale ale centrelor de documentare geodezică și cartografică voievodale de către powiații; întreprinderi de stat și unități organizatorice de stat preluate de voievozi]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, guvernul provincial preia următoarele unități organizatorice de stat provinciale fără personalitate juridică situate pe teritoriul provinciei:

- 1) birouri de amenajare a teritoriului,
- 2) centre de documentare geodezică și cartografică,
- 3) birouri de geodezie și terenuri agricole și ramurile acestora,
- 4) consilii pentru îmbunătățirea terenurilor și managementul instalațiilor de apă,
- 5) instalații de întreținere a instalațiilor de îmbunătățire a apei și a terenurilor,
- 6) centre de medicina muncii,
- 7) coloane de transport sanitar.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, guvernul provincial preia centrele provinciale de trafic rutier situate în provincie, care de la acea dată devin persoane juridice provinciale în sensul Legii privind autoguvernarea provincială.

3. 15 De la 1 ianuarie 1999, județele preiau filialele regionale ale centrelor voievodale de documentare geodezică și cartografică.

4. De la 1 ianuarie 1999, voievozii preiau întreprinderi de stat și unități organizatorice de stat fără personalitate juridică, cu sediul în voievodat, subordonate, subordonate sau supravegheate de către voievozii anteriori și nepreluate de voievodat sau autoguvernarea raională, cuprinzând în special centrele informatice ale voievodatelor, centrele de consiliere agricolă, cu excepția centrelor de consiliere agricolă care, după această dată, vor fi preluate de către ministrul responsabil de agricultură în vederea înființării Centrului național de consultanță pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Articolul 26. [Diviziunea instituțiilor și unităților organizatorice preluate]

1. Preluarea de către unitățile administrației publice locale a instituțiilor și unităților organizatorice specificate în actul de competență și prezentul act are loc de drept la 1 ianuarie 1999.

2. Preluarea instituțiilor și unităților organizatorice menționate la alin 1, având sediul social în raza unei anumite unități administrației publice locale, apare și atunci când aria anterioară de operare a acestor instituții sau unități organizatorice acoperă suprafața a mai mult de o unitate administrației publice locale și dacă:

- 1) organismul administrației publice căruia instituția sau entitatea îi este subordonată sau subordonată nu o împarte în mod corespunzător până la 31 decembrie 1998, sau

2) organele competente ale unităților administrației publice locale a căror sferă de activitate coincide cu aria de activitate a acestor instituții sau unități organizatorice nu încheie acordul menționat la articolul 31 decembrie 1998. 5 sec. 2 din Legea privind autogovernarea raională sau în art. 8 sec. 2 din Legea cu privire la autogovernarea voievodatului, în care se precizează unitățile administrației publice locale competente să preia instituții sau unități organizatorice.

3. Divizarea instituțiilor sau unităților organizatorice menționate la alin 2 pct. 1, poate consta în special în înființarea a două sau mai multe instituții sau unități organizatorice pe baza unor părți separate ale proprietății și echipei de salariați ai instituției sau unității organizatorice supuse divizării.

4. Dacă până la 31 decembrie 1998 nu a avut loc divizarea instituției sau unității organizatorice sau acordurile prevăzute la alin. 2, împărțirea acestor instituții sau unități organizatorice se face, prin hotărâre, de către voievodul competent.

Art. 27. [Înființarea birourilor Mareșalului]

Începând cu 1 ianuarie 1999, birourile mareșalului sunt înființate în orașele care sunt sediul autorităților autonome ale voievodatelor.

Articolul 28. [Anteriori comandanți ai cartierelor generale de provincie și districte și inspectori provinciali (de raion) și de district și șefi ai altor unități organizatorice]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, actualii comandanți ai sediului provincial menționat la art. 16 alin 1 pct. 1 și 2, iar adjuncții acestora devin comandantul interimar al Comandantului Voievodat al Serviciului de Pompieri de Stat și al Comandantului Voievodatului al Poliției și, respectiv, adjuncții acestora, dar nu mai mult de 30 iunie 1999.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, actualii inspectori (de raion) voievodali și șefi ai altor unități organizatorice menționate la art. 16 alin 1 pct. 3-12, și adjuncții acestora, devin salariați ai acestor unități care îndeplinesc atribuțiile de inspectori provinciali și, respectiv, de șefi ai altor unități organizatorice, respectiv adjuncții acestora.

3. Persoanele la care se face referire la alin 2, își vor menține atribuțiile până la numirea inspectorilor provinciali și a șefilor altor unități organizatorice provinciale, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999, cu excepția cazului în care reglementări separate prevăd altfel.

4. Începând cu 1 ianuarie 1999, actualii comandanți ai comandamentelor raionale ale Serviciului de Pompieri de Stat și comandanții comandamentelor raionale de poliție menționate la art. 17 secțiunea 1 pct. 1 și 2, precum și adjuncții acestora, devin comandanți interimar ai sediului raional al Serviciului de Pompieri de Stat și comandanți ai sediului raional al Poliției și, respectiv, adjuncții acestora.

5. Începând cu 1 ianuarie 1999, inspectorii raionali și șefii altor unități organizatorice raionale prevăzute la art. 17 secțiunea 1 pct. 3 și 4, precum și adjuncții acestora, devin

salariați ai acestor unități care îndeplinesc atribuțiile de inspectori raionali și, respectiv, conducători ai altor unități organizatorice, respectiv adjuncții acestora.

6. Persoanele la care se face referire la alin 5, își vor menține atribuțiile până la numirea inspectorilor raionali și a șefilor altor unități organizatorice raionale, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999, cu excepția cazului în care reglementări separate prevăd altfel.

7. Relațiile de muncă cu persoanele menționate la alin 2 și 5, expiră la 30 iunie 1999. Prevederile art 57 și 58 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 29. [Demiterea actualilor comandanți, inspectori și șefi ai altor unități organizatorice de provincie (de raion) și districtuale]

1. Începând cu 31 decembrie 1998, anteriorii comandanți provinciali (de raion), inspectorii și șefii altor unități organizatorice prevăzute la art. 16 alin 2, și adjuncții acestora, sub rezerva alin 2.

2. Relațiile de muncă cu persoanele menționate la alin 1, cu excepția cazului în care dispoziții separate prevăd altfel, expiră la 30 iunie 1999. Prevederile art. 57 și 58 se aplică în mod corespunzător.

3. În perioada 1 ianuarie 1999 – 30 iunie 1999, persoanele prevăzute la alin. 1, îndeplinesc sarcini stabilite de inspectorii provinciali de resort și șefii altor unități organizatorice provinciale sau persoane care își îndeplinesc atribuțiile în conformitate cu art. 28 secțiunea 2.

4. La 31 decembrie 1998, actualii comandanți de raion, inspectori și șefi ai altor unități organizatorice prevăzute la art. 17 secțiunea 2, și adjuncții acestora. Prevederile alin 2 și 3 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 30. [Înființarea sediului poliției municipale și raionale]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, în orașele care au fost sediul a mai mult de un sediu de poliție raional, se înființează un sediu de poliție orășenesc din sediul anterior al poliției raionale.

2. De la 1 ianuarie 1999, în orașele cu peste 700.000 de locuitori și care sunt sediul autorităților județene, se înființează un sediu județean de poliție, sub rezerva prevederilor art. 32.

3. De la 1 ianuarie 1999:

1) Posturile de poliție din orașele care sunt sedii ale autorităților județene în care înainte de acea zi nu existau sedii ale sediului de poliție raional, sub rezerva art. 24 sec. 1 și 2, devin sediul poliției raionale,

2) secțiile de poliție și secțiile de poliție de specialitate anterioare devin secții de poliție și secții de poliție specializate în subordinea comandanților de poliție competenți la nivel local, respectiv: raional (municipal) și provincial.

4. Comandantul șef al poliției, în termen de 14 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, numește plenipotențieri pentru organizarea sediului poliției municipale menționate la alin. 1, iar sediul poliției raionale menționat la alin. 2, din rândul comandanților sediului raional de poliție care își desfășoară activitatea pe raza orașului.

5. În cazurile prevăzute la art. 17 secțiunea 4:

1) competențele prevăzute la art. secțiunea 6c 1 și art. secțiunea 6e 2 pct. 2 din Legea poliției se efectuează în comun, de comun acord, de către președintele orașului cu drept de raion și starost, și menționate la art. 11 din Legea poliției, de către primarul orașului sau starost - în conformitate cu competența locală; prevederea art. 17 secțiunea 5-7 se aplică în mod corespunzător,

2) juriului de concurs prevăzut la art. 6h gura 4 pct. 2 din Legea poliției, includ ca reprezentanți ai autorităților administrației publice locale: un reprezentant al primarului orașului din orașele cu drepturi județene și un reprezentant al starostei județului ale cărui autorități își au sediul în acel oraș.

Articolul 31. [Actualii comandanți ai secțiilor de poliție și ai secțiilor de poliție specializate]

1. De la 1 ianuarie 1999, anteriori comandanți ai secțiilor de poliție și ai secțiilor de poliție specializate vor deveni ofițeri interimari ai, respectiv:

- 1) comandantul poliției raionale (municipale), în cazul prevăzut la art. 30 sec. 3 puncte 1,
- 2) comandantul secției de poliție,
- 3) comandantul secției de poliție de specialitate.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, comandanții de district care sunt plenipotențarii la care se face referire la art. 30 sec. 4, devine comandantul interimar al poliției orașului sau, respectiv, raional.

3. Îndeplinirea atribuțiilor de comandant de poliție prevăzute la alin. 1 și 2, nu durează mai mult decât până la 31 decembrie 1999.

4. Prevederile alin 1 și 3 se aplică în mod corespunzător și adjuncților comandanților secțiilor de poliție.

Art. 32. [Sediul Poliției Provinciale pentru Voievodatul Masovian; Sediul Poliției Metropolitane]

1. 16 Începând cu 1 ianuarie 1999, se înființează un sediu de poliție al voievodatului, a cărui sferă de activitate acoperă zona Voievodatului Mazovia, excluzând zona prevăzută la art. 1 la punctul 2 lit. b) Legea din 27 iulie 2001 de modificare a Legii cu privire la poliție, a Legii privind activitatea de asigurări, a Legii - Legea bancară, a Legii privind autoguvernarea județeană și a Legii - Dispoziții de introducere a actelor de reformare a administrației publice (Jurnalul de legi nr. 100, articolul 1084).

2. 17 De la 1 ianuarie 1999, Sediul Poliției Capitalei devine unitate organizatorică constituind un aparat auxiliar al Comandantului Poliției Capitalei, îndeplinindu-și atribuțiile

în domeniul prevăzut la art. 1 la punctul 2 lit. b) Legea din 27 iulie 2001 de modificare a Legii cu privire la poliție, a Legii privind activitatea de asigurări, a Legii - Legea bancară, a Legii privind autoguvernarea județeană și a Legii - Dispoziții de introducere a actelor de reformare a administrației publice (Jurnalul de legi nr. 100, articolul 1084).

3. Sediul Poliției Capitalei funcționează în baza drepturilor unui sediu provincial și nu face parte din administrația raională combinată.

4. Începând cu 1 ianuarie 1999, fostul comandant al Poliției Capitalei și adjuncții săi vor deveni comandant interimar al Poliției Capitalei și, respectiv, adjuncții săi.

5. 18 Comandantul Poliției Metropolitane îndeplinește atribuții în domeniul prevăzut la art. 1 la punctul 2 lit. b) Legea din 27 iulie 2001 de modificare a Legii cu privire la poliție, a Legii privind activitatea de asigurări, a Legii - Legea bancară, a Legii privind autoguvernarea județeană și a Legii - Dispoziții de introducere a actelor de reformare a administrației publice (Jurnalul de legi nr. 100, pct. 1084) sarcini și competențe corespunzătoare sarcinilor și competențelor comandantului sediului poliției raionale și provinciale. Comandantul Sediului Poliției Voievodatului menționat la alin. 1, își îndeplinește sarcinile și competențele în domeniul Voievodatului Mazovia, cu excepția domeniului prevăzut la art. 1 la punctul 2 lit. b) Legea din 27 iulie 2001 de modificare a Legii cu privire la poliție, a Legii privind activitatea de asigurări, a Legii - Legea bancară, a Legii privind autoguvernarea județeană și a Legii - Dispoziții de introducere a actelor de reformare a administrației publice (Jurnalul de legi nr. 100, articolul 1084).

6. Comandantul-șef al Poliției îl numește pe Comandantul Poliției Capitalei, la cererea voievodului Mazovia, și îl demite după obținerea avizului voievodului.

7. Comandantul-șef al Poliției, la cererea comandantului Poliției Capitalei, numește și eliberează din funcție pe comandantul 1 și 2 adjunct al Poliției Capitalei.

8. 19 Prevederile Legii Poliției privind concursul pentru funcția de comandant al poliției provinciale se aplică în mod corespunzător și concursului pentru funcția de comandant al poliției capitalei, cu condiția ca în locul unui reprezentant al adunării provinciale, comisia de concurs să cuprindă un reprezentant. a Adunării Complexului Orașului Varșovia. Restul prevederilor din Legea poliției privind procedura și principiile de numire și revocare a comandantului provincial se aplică în mod corespunzător.

9. Competențele Starostei din Varșovia în raport cu Comandantul Poliției Capitalei, specificate în Legea privind autoguvernarea raională și în Legea cu privire la poliție, sunt exercitate de voievodul Mazovian.

10. În procedurile administrative în cazurile în care autoritatea competentă este:

1) Comandantul poliției raionale – autoritatea de grad superior în raport cu Comandantul Poliției Capitalei este comandantul sediului poliției voievodale menționat la alin. 1,

2) Comandantul Poliției Provinciale - autoritatea de rang superior în raport cu Comandantul Poliției Capitalei este Comandantul șef al Poliției.

11. Comandantul șef al poliției, în termen de 14 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, numește dintre polițiști un reprezentant pentru organizarea comandamentului prevăzut la alin. 1, care de la 1 ianuarie 1999 devine comandantul interimar al acestui comandament.

12. 20 Ministrul responsabil cu afacerile interne poate delega, printr-un regulament, sarcini și competențe specifice din sfera de competență a comandantului raional de poliție comandanților secțiilor de poliție individuale din raza capitalei Varșovia. În cazul în care aceste competențe privesc chestiuni din sfera procedurilor administrative, autoritatea competentă la un nivel superior în raport cu comandantul secției de poliție este Comandantul Poliției Capitalei.

Art. 33. [Competențe ale persoanelor care îndeplinesc atribuțiile comandantului provincial și ale comandantului raional (municipal) al poliției]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, persoanele care îndeplinesc atribuțiile de:

1) comandantul poliției provinciale preia exercitarea atribuțiilor rezultate din raportul de serviciu sau, respectiv, raportul de muncă față de polițiștii și angajații anterioarelor sediu de poliție provinciale și secții de poliție specializate care aveau sediul în provincie;

2) comandantul poliției raionale (orașului) preia exercitarea competențelor rezultate din raportul de serviciu sau, respectiv, raportul de muncă, față de polițiștii și angajații sediilor de raion și posturilor de poliție anterioare care își aveau sediul pe raza raionului sau un oraș cu drepturi de district.

2. Dreptul prevăzut la art. 103 secțiunea 2 din Legea poliției, în perioada până la 30 iunie 1999, revine comandanților de poliție provinciali corespunzători.

Art. 34. [Numirea comandantului raional (municipal) al Serviciului de Pompieri de Stat în comun de către președintele unui oraș cu drepturi de district și starost]

În cazurile prevăzute la art. 17 secțiunea 4 competențele prevăzute la art. 13 sec. 1 și 2 din Legea cu privire la Serviciul de Pompieri de Stat, se exercită în comun, pe cale de înțelegere, de către primarul orașului din orașele cu drept de raion și starosta, iar atribuțiile prevăzute la art. 14 din Legea cu privire la serviciul de pompieri de stat - de către primarul orașului sau starost în conformitate cu competența lor locală. Prevederile art. 17 secțiunea 6 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 35. [Unități de salvare și stingere a incendiilor ale Serviciului de Stat de Pompieri]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, unitățile de salvare și stingere a incendiilor ale Serviciului de Stat de Pompieri devin unități de salvare și stingere a incendiilor ale sediului raional sau sediul orașului al Serviciului de Stat de Pompieri din județele în care se află sediul acestor unități.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, relația de serviciu a comandanților unităților de salvare și stingere a incendiilor ai Serviciului de Pompieri de Stat se transformă într-o relație de serviciu pe bază de numire.

3. Până la 30 iunie 1999, unitățile de salvare și de stingere a incendiilor din comandamentele raionale (municipale) ale Serviciului de Stat de Pompieri pot efectua operațiuni de salvare în zonele lor operaționale actuale.

4. Până la data de 30 iunie 1999, funcțiile de conducere ale anteriorilor comandanți ai comandamentelor provinciale desființate ale Serviciului de Pompieri de Stat se subordonează comandanților provinciali ai Serviciului de Pompieri de Stat.

Articolul 36. [Competențele persoanelor care îndeplinesc atribuțiile comandantului provincial al Serviciului de Pompieri de Stat]

Începând cu 1 ianuarie 1999, persoane care îndeplinesc atribuțiile de comandant provincial al Serviciului de Pompieri de Stat preiau exercitarea competențelor rezultate din raportul de serviciu sau, respectiv, raportul de muncă, față de pompieri și angajați ai comandamentelor provinciale și raionale desființate ale statului. Serviciul de Pompieri, care avea sediul pe teritoriul provinciei.

Articolul 37. [Desființarea comitetelor de disciplină la actualii comandanți provinciali ai Serviciului de Pompieri de Stat]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, comisiile de disciplină prevăzute la art. 121 secțiunea 1 punctul 2 lit. a) din Legea cu privire la Serviciul de Pompieri de Stat, care funcționează la actualii comandanți provinciali ai Serviciului de Pompieri de Stat în orașe care nu erau scaune ale voievozilor de la 1 ianuarie 1999, sub rezerva alin. 2.

2. Comisiile de disciplină de pe lângă anteriorii comandanți provinciali ai Serviciului de Pompieri de Stat din orașele care au fost reședința voievozilor de la 1 ianuarie 1999 devin comisii de disciplină de pe lângă comandanții provinciali ai Serviciului de Pompieri de Stat.

3. Comisiile la care se face referire la alin 2, va funcționa până la numirea unor noi comisii, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999.

4. Procedura disciplinară inițiată înainte de 1 ianuarie 1999 de către comisiile menționate la alin. 1, se înaintează comisiilor de disciplină prevăzute la alin. 2.

Articolul 38. [Înființarea inspectoratelor provinciale de supraveghere a construcțiilor]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, în orașele care sunt reședința voievozilor sunt înființate inspectorate de supraveghere a clădirilor voievodale.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, birourile locale de inspecție și control ale Oficiului General de Supraveghere a Construcțiilor cu sediul social în orașele menționate la alin. 1, fac parte din inspectoratele provinciale de supraveghere a construcțiilor.

3. Inspectorul șef de Supraveghere a Construcțiilor va transfera o parte din echipamente din activele Oficiului General de Supraveghere a Construcțiilor către inspectoratele provinciale de supraveghere a construcțiilor.

Articolul 39. [Încredințarea îndeplinirii atribuțiilor de inspector provincial de supraveghere a construcțiilor; angajații inspectoratelor provinciale de supraveghere a construcțiilor]

1. Inspectorul șef de supraveghere a clădirilor, în consultare cu delegatul guvernului, până la 30 noiembrie 1998, va încredința îndeplinirea atribuțiilor de inspector provincial de supraveghere a clădirilor unei persoane care este angajat al aparatului executiv al autorităților de supraveghere a clădirilor. Sub rezerva art. 41 și 42, inspectorii provinciali de supraveghere a clădirilor în exercițiu își exercită atribuțiile și își exercită atribuțiile de la 1 ianuarie 1999 până la numirea inspectorilor provinciali de supraveghere a clădirilor în mod corespunzător, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999.

2. Angajații Oficiului General de Supraveghere a Construcțiilor angajați în birourile locale de inspecție și control situate în orașele care erau reședințe ale voievozilor de la 1 ianuarie 1999, devin, de la acea dată, angajați ai inspectoratelor de supraveghere a clădirilor voievodale.

3. Salariații oficiilor voievodate anterioare care îndeplinesc sarcini din sfera de supraveghere a construcțiilor prevăzute la art. 83 din Legea din 7 iulie 1994 - Legea construcțiilor (Jurnalul de Legi nr. 89, pct. 414, din 1996 nr. 100, pct. 465, nr. 106, pct. 496 și nr. 146, pct. 680, 1997 nr. 88, pct. 554 și nr. 111, pct. 726 și din 1998 nr. 22, pct. 118 și nr. 106, pct. 668), devin salariați ai inspectoratelor provinciale de supraveghere a construcțiilor de la 1 ianuarie 1999. Prevederile art. 57 și 58 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 40. [Înființarea inspectoratelor raionale de supraveghere a construcțiilor]

Începând cu 1 ianuarie 1999, în orașele care sunt sediul autorităților raionale sunt înființate inspectorate raionale de supraveghere a clădirilor.

Articolul 41. [Încredințarea îndeplinirii atribuțiilor de inspector raional de supraveghere a construcțiilor; [angajații inspectoratelor raionale de supraveghere a construcțiilor]

1. Inspectorul provincial interimar de supraveghere a clădirilor, în consultare cu delegatul guvernului, va încredința, până la 15 decembrie 1998, îndeplinirea atribuțiilor de inspector de district de supraveghere a clădirilor unei persoane care este angajat al aparatului executiv al autorităților de supraveghere a clădirilor. Inspectorii raionali de supraveghere a clădirilor în exercițiu își exercită competențele de la 1 ianuarie 1999 până când inspectorii raionali de supraveghere a clădirilor sunt numiți în mod corespunzător, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, angajații oficiilor raionale care îndeplinesc sarcini în domeniul supravegherii construcțiilor devin angajați ai inspectoratelor raionale de supraveghere a construcțiilor. Prevederile art. 57 și 58 se aplică în mod corespunzător.

3. Listele angajaților la care se face referire la alin 2, întocmit de șeful biroului raional.

Art. 42. [Regulamente organizatorice temporare ale inspectoratelor de supraveghere a clădirilor]

1. Organizarea inspectoratului provincial de supraveghere a construcțiilor este specificată în regulamentele de organizare provizorii stabilite, cu consultarea Delegatului Guvernului, până la 31 decembrie 1998 de către inspectorul provincial în exercițiu pentru supravegherea construcțiilor.

2. Organizarea inspectoratelor raionale de supraveghere a clădirilor este specificată în regulamentele de organizare temporare stabilite de inspectorii provinciali de supraveghere a clădirilor în exercițiu.

Articolul 43. [Fonduri provinciale anterioare]

1. Fondurile provinciale existente cu sediul social în orașe care nu erau sediul autorităților provinciale autonome de la 1 ianuarie 1999 vor fi, de la acea dată, încorporate în fondul provincial existent cu sediul social în orașul care este sediul autorităților provinciale de autoguvernare.

2. Fondul provincial anterior, care își are sediul în orașul care a fost sediul autorităților provinciale de autoguvernare de la 1 ianuarie 1999, cu fondurile provinciale incluse menționate la alin. 1, devine, de la acea dată, fond provincial și își asumă drepturile și obligațiile fondurilor provinciale existente.

3. Consiliile fondurilor provinciale existente vor pregăti, până la 31 decembrie 1998, o listă a pasivelor și creanțelor acestor fonduri.

4. Începând cu data intrării în vigoare a legii, fondurile provinciale existente nu pot suporta datorii care grevează activele fondurilor statutare și de rezervă.

Articolul 44. [Expirarea actelor de numire a președinților consiliilor de administrație și a vicepreședinților consiliilor de administrație ale fondurilor provinciale existente]

1. Începând cu 31 decembrie 1998, actele de numire a președinților consiliilor de administrație și a vicepreședinților consiliilor de administrație ale fondurilor provinciale anterioare ale căror sedii sunt situate în orașe care nu erau sedii ale autorităților autonome provinciale de la 1 ianuarie. 1999 va expira.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, președinții consiliilor de administrație și vicepreședinții consiliilor de administrație ale fondurilor provinciale existente, ale căror sedii sunt situate în orașele care au fost sediul autorităților provinciale de autoguvernare de la 1 ianuarie 1999, până la consiliile de administrație ale fondurilor provinciale sunt numite în mod corespunzător, îndeplinesc atribuțiile președinților consiliilor de administrație sau, respectiv, supleanților acestora.

3. La 31 decembrie 1998, consiliile de supraveghere ale fondurilor provinciale existente sunt dizolvate. Până la 31 ianuarie 1999, consiliile provinciale vor numi consiliile de supraveghere ale fondurilor provinciale.

Articolul 45. [Aplicarea în continuare a statutului fondului provincial anterior]

Până la acordarea unui statut fondului provincial, se aplică statutul fondului provincial anterior, al cărui sediu este orașul care era sediul autorităților provinciale de autoguvernare de la 1 ianuarie 1999.

Articolul 46. [Înființarea stațiilor sanitar-epidemiologice feroviare; [stații portuare actuale sanitar-epidemiologice]

1. Ministrul Transporturilor și Economiei Maritime, printr-un ordin emis până la 30 noiembrie 1998, va separa de întreprinderea de stat „Polskie Koleje Państwowe” 16 unități organizatorice numite „Inspectoratul Sanitar Raional al Căilor Ferate de Stat Poloneze” începând cu 31 decembrie 1998. și crearea De la acea dată, unitățile organizatorice de stat - unități sanitare publice - au fost denumite „stație sanitar-epidemiologică de cale ferată”.
2. De la 1 ianuarie 1999, stațiile sanitar-epidemiologice feroviare prevăzute la alin. 1, devin unități organizatorice constituind aparatul auxiliar al inspectorului sanitar feroviar.
3. Începând cu 1 ianuarie 1999, foștii inspectori sanitari raionali ai Căilor Ferate de Stat Poloneze vor deveni inspectori sanitari feroviari interimar până la numirea inspectorilor sanitari feroviari, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999.
4. De la 1 ianuarie 1999, stațiile sanitar-epidemiologice portuare devin unități organizatorice constituind un aparat auxiliar al inspectorilor sanitari portuari.
5. De la 1 ianuarie 1999, anteriorii inspectori sanitari portuari devin inspectori sanitari portuari interimar până la numirea inspectorilor sanitari portuari, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999.

Articolul 47. [Preluarea atribuțiilor organului administrativ guvernamental care a înființat o unitate de sănătate publică independentă]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, unitățile administrației publice locale preiau atribuțiile unui organ administrativ guvernamental care a înființat o unitate sanitară publică independentă, în sensul reglementărilor privind unitățile sanitare.
 - 1a. 21 Competențele menționate la alin 1, în ceea ce privește instituțiile sanitare publice independente, sunt preluate de municipii, județe și autonomie ale voievodale, în conformitate cu competențele acestora, ținând cont de:
 - 1) locația unității, inclusiv unitățile sau celulele sale organizatorice,
 - 2) disponibilitatea serviciilor de sănătate oferite de unitate și importanța unității în ceea ce privește sfera și tipul serviciilor de sănătate furnizate în provincie.
 2. 22 (șters).

2a. 23 Prim-ministrul precizează, prin regulament, o listă a instituțiilor sanitare publice independente care au fost preluate de comune, poviatae și autonomie voievodale, ținând cont de prevederile alin. 1 și 1a.

3. Preluarea unităților menționate la alin 1, se efectuează în modul și pe principiile specificate în prezenta lege, cu condiția ca bunurile mobile ale Trezoreriei Statului transferate în folosință gratuită către unități sanitare publice independente să devină proprietatea acestor unități de la 1 ianuarie 1999. .

Articolul 48. [Preluarea școlilor și facilităților de către guvernele județene și provinciale]

1. De la 1 ianuarie 1999, județele preiau scoli publice speciale primare, scoli postprimare, scoli sportive si de campionat sportiv si institutiile mentionate la art. 2 pct. 3-5 și 7 din Legea din 7 septembrie 1991 privind sistemul de învățământ (Jurnalul de legi din 1996, nr. 67, pct. 329 și nr. 106, pct. 496, din 1997, nr. 28, pct. 153 și nr. 141, pct. 943 și din 1998 nr. 117, pct. 759), sub rezerva alin. 2, efectuată până la 31 decembrie 1998 de actualii voievozi și miniștri de competență.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, guvernele provinciale preiau instituții publice de învățământ și unități de formare a cadrelor didactice - cu excepția amenajărilor de anvergură națională, a bibliotecilor pedagogice și a școlilor și a unităților de importanță regională specificate în reglementări separate, conduse de guvernatorii provinciali anteriori până la 31. decembrie 1998. iar miniștrii de resort.

3. Preluarea școlilor și facilităților menționate la alin 1 și 2 se realizează în modul și în conformitate cu principiile specificate în prezenta lege. Prevederile art. 89 se aplică în mod corespunzător.

Art. 49. 24

(șters).

Articolul 50. [Preluarea instituțiilor de formare a profesorilor de către ministru]

De la 1 ianuarie 1999, ministrul responsabil cu educația și educația preia centrele de formare a profesorilor cu anvergură națională, conduse anterior de miniștrii de resort.

Art. 50a. 25 [Transferul Muzeului Național al Agriculturii și Industriei Agroalimentare din Szreniawa către ministru]

1. Muzeul Național al Agriculturii și Industriei Agro-alimentare din Szreniawa, în conformitate cu o rezoluție a Adunării Regionale Wielkopolska, poate fi transferat ministrului responsabil cu agricultură.

2. Transferul la care se face referire la alin 1, se efectuează printr-un acord încheiat între mareșalul provinciei Wielkopolska și ministrul responsabil pentru agricultură.

3. Acordul menționat la alin 2, constituie baza radierii Muzeului Național al Agriculturii și Industriei Agroalimentare din Szreniawa din registrul instituțiilor culturale ținut de Autogovernarea provinciei Wielkopolska și înscrierea acestuia în registrul ținut de ministrul responsabil cu agricultură.

4. În ziua înscrierii sale în registrul ținut de ministrul responsabil de agricultură, Muzeul Național al Agriculturii și Industriei Agroalimentare din Szreniawa devine instituție culturală de stat și își păstrează bunurile.

Art. 51. 26

(șters).

Capitolul 3

Afacerile angajaților

Articolul 52. [Angajați ai birourilor provinciale anterioare]

1. Salariații oficiilor voievodale anterioare care, până la data intrării în vigoare a legii, au îndeplinit sarcini și competențe supuse preluării de către voievodatul sau autogovernarea județeană, devin, de la 1 ianuarie 1999, angajați ai biroului marelui sau oficiul județean, respectiv.

2. Angajații birourilor provinciale anterioare nementionați la alin 1, în îndeplinirea sarcinilor și competențelor autorizate de voievod, devin salariați ai oficiului voievodat de la 1 ianuarie 1999.

Articolul 53. [Angajații birourilor raionale și ai filialelor acestor birouri]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, angajații oficiilor raionale și ai filialelor acestor birouri situate pe teritoriul unui județ devin salariați ai oficiului județean sau, respectiv, ai primăriei, în conformitate cu art. 14 alin 1.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică șefilor birourilor raionale și adjuncților acestora. 1 și prevederile art. 29 secțiunea 2.

Articolul 54. [Angajații birourilor locale ale organelor speciale de administrație guvernamentală]

Salariații birourilor locale ale organelor administrației publice speciale și unităților organizatorice incluse în administrația publică generală, îndeplinesc sarcini și responsabilități care, de la 1 ianuarie 1999, devin sarcini și responsabilități ale serviciilor, inspecțiilor și paznicilor care funcționează sub autoritatea voievodului sau oficiile starost sau voievodate, oficiile marelui sau starosties raionale, de la acea dată devin angajați ai unităților organizatorice care constituie aparatul auxiliar al șefilor serviciilor voievodate sau raionale de resort, inspecții și paznici sau birouri de resort.

Articolul 55. [Angajații altor unități organizatorice de stat]

1. În conformitate cu împărțirea sarcinilor și responsabilităților între administrația guvernamentală și unitățile administrației publice locale, angajații unităților organizatorice de stat anterioare nementionați la art. 52-54 devin, de la 1 ianuarie 1999, salariați ai, respectiv, unităților organizatorice autonome provinciale sau raionale sau unităților subordonate sau subordonate voievodului.
2. Persoanele care dețin funcțiile de șef de unități menționate la alineatul (1) în conformitate cu dispozițiile în vigoare 1, cu excepția persoanelor menționate la art. 29, devin șefi ai acestor unități de la 1 ianuarie 1999.

Articolul 56. [Angajații birourilor adunărilor guvernamentale locale provinciale și birourilor municipale din zonele de servicii publice]

1. Începând cu 1 ianuarie 1999, angajații birourilor adunărilor guvernamentale locale provinciale cu sediul pe teritoriul unui voievodat devin angajați ai biroului mareșalului din acel voievodat.
2. Începând cu 1 ianuarie 1999, angajații birourilor municipale ale zonelor de servicii publice situate în orașele care sunt sediul birourilor raionale devin angajați ai acestor birouri.
3. Mareșalul voievodat preia, la data alegerii sale, atribuțiile angajatorului în raport cu angajații oficiilor voievodale ale adunărilor administrației publice locale situate pe raza voievodatului.

Articolul 57. [Liste de nume ale angajaților; oferirea angajaților detalii despre noul angajator]

1. Angajatorii care angajează salariați prevăzuți la art. 52-54 și în art. 56, până la data de 30 octombrie 1998, întocmesc liste cu persoanele care îndeplinesc, sub autorizarea voievodului, sarcinile și responsabilitățile acestuia care sunt supuse preluării, în conformitate cu împărțirea acestora, de către unitățile administrației publice locale și administrația guvernamentală din voievodat.
2. Angajatorii la care se face referire la alin 1, sunt obligați să furnizeze în scris angajaților interesați datele privind numele și sediul noului angajator până la data de 15 noiembrie 1998. Prevederile art. Articolul 23 1 § 4 din Codul Muncii se aplică în mod corespunzător.
3. Delegatul Guvernului va întocmi și va depune liste colective ale persoanelor care se transferă în unitățile administrației publice locale actualilor voievod, mareșal de voievodat și, respectiv, starost, iar în orașele cu drepturi raionale - președinților de oraș.
4. Prevederile alin 3 se aplică în mod corespunzător în cazul în care:
 - 1) zona de funcționare a birourilor raionale, birourilor organelor de administrație specială și birourilor municipale din zonele de servicii publice nu corespunde zonei districtului,

2) aria de activitate a adunării provinciale de autoguvernare nu corespunde zonei voievodatului.

Articolul 58. [Începutul raportului de muncă]

1. Raporturile de munca cu salariatii prevazuti la art. 52-54 și 56, expiră la 30 iunie 1999 dacă nu li se oferă noi condiții de muncă sau de plată pentru o perioadă suplimentară înainte de 31 mai 1999 sau dacă nu sunt acceptați până la 15 iunie 1999.

2. 27 Angajatorul este obligat să notifice în scris salariatului data încetării raportului de muncă sau consecințele neacceptării noilor condiții de muncă sau de salarizare.

3. 28 Încetarea anticipată a raportului de muncă de către angajator poate avea loc prin notificare. Prevederile art. Articolul 41 1 din Codul muncii se aplică în mod corespunzător.

4. Angajații prevăzuți la alin 1, își păstrează drepturile de muncă ce decurg din actele în baza cărora le-a fost stabilit raportul de muncă înainte de 1 ianuarie 1999, până la:

1) 15 iunie 1999, dacă au acceptat condițiile de muncă sau de salariu propuse pentru o perioadă ulterioară, sau

2) încetarea raportului de muncă prevăzut la alin 1, sau

3) notificarea de reziliere la care se face referire la alin 3.

5. În cazul încetării raportului de muncă prevăzut la alin 1, sau avizul de încetare prevăzut la alin. 3, angajați:

1) numiți - au dreptul la o prestație în bani prevăzută la art. 13 1 din Legea din 16 septembrie 1982 privind angajații din funcțiile publice (Jurnalul de Legi nr. 31, pct. 214, din 1984 nr. 35, pct. 187, din 1988 nr. 19, pct. 132, din 1989 nr. 4, pct. 24, nr. 34, pct. 178 și 182, din 1990 nr. 20, pct. 121, din 1991 nr. 55, pct. 234, nr. 88, pct. 400 și nr. 95, pct. 425, din 1992 nr. 54, pct. 254 și nr. 90, pct. 451, din 1994 nr. 136, pct. 704, din 1995 132, pct. 640, din 1996 nr. 89, pct. 402 și nr. 106, pct. 496, din 1997 nr. 98, pct. 604, nr. 133, pct. 882 și 883 și nr. 141, pct. 943 și din 1998 nr. 131, articol 860),

2) altele decât cele menționate la pct. 1 - au dreptul la indemnizația de concediere prevăzută la art. 8 din Legea din 28 decembrie 1989 privind principiile speciale pentru încetarea raporturilor de muncă cu salariații din motive care privesc locul de muncă și pentru modificarea unor acte (Jurnalul de Legi din 1990, nr. 4, pct. 19, nr. 10, pct. 59 și nr. 51, pct. 298, din 1991 nr. 83, pct. 372, nr. 106, pct. 457 și nr. 113, pct. 491, din 1992 nr. 21, pct. 84, din 1994 nr. 1, pct. 1 și din 1996 nr. 24, pct. 110).

6. Prevederile alin 4 și 5 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la art. 29.

Articolul 59. [Desființarea comisiilor de disciplină]

1. La 31 decembrie 1998 se desființează următoarele comisii de disciplină:

1) funcționează la șefii birourilor raionale,

2) primă instanță, care funcționează la actualii voievozi cu scaunele lor în orașe care nu vor fi scaunele voievozilor după acea dată,

3) a doua instanță, funcționând sub actualii voievozi având scaunele în orașe care nu vor mai fi scaunele voievozilor după acea dată.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, comisiile de disciplină de primă instanță care funcționează sub voievozi anteriori în orașele care erau reședința voievozilor de la acea dată vor deveni comisii de disciplină relevante care funcționează sub voievozi.

3. Comisiile la care se face referire la alin 2, va funcționa până la numirea unor noi comisii, dar nu mai mult decât până la 30 iunie 1999.

4. Cauze disciplinare inițiate înainte de 1 ianuarie 1999 de către comisiile prevăzute la alin. 1, se înaintează comisiilor competente prevăzute la alin. 2.

Capitolul 4

Dobândirea proprietății

Articolul 60. [Achiziționarea proprietății Trezoreriei Statului de către unitățile administrației publice locale de drept; averi ale persoanelor juridice de stat transformate în persoane juridice autonome]

1. Bunurile Trezoreriei Statului deținute de instituțiile și unitățile organizatorice ale statului preluate la 1 ianuarie 1999 de unitățile administrației publice locale în temeiul prevederilor actului de competență și ale prezentului act devin, la acea dată, de drept, proprietatea unităților administrației locale relevante, cu excepția cazului în care o dispoziție specială prevede altfel.

2. Persoanele juridice de stat care devin persoane juridice autonome la 1 ianuarie 1999 își păstrează activele.

3. Achiziționarea proprietății menționate la alin 1, se stabilește de voievod prin hotărâre. Prevederile art. 49 alin 1 din Legea privind autoguvernarea voievodatului nu se aplică.

4. Prevederile alin 3 se aplică și în cazurile în care prevederi separate prevăd dobândirea de drepturi a proprietății Trezoreriei Statului de către unitățile administrației publice locale.

Articolul 61. [Transferul proprietății Trezoreriei Statului la încetarea conducerii; transferul unei părți din proprietatea persoanelor juridice de stat către unitățile administrației publice locale]

1. Proprietățile Trezoreriei Statului deținute de instituții și unități organizatorice ale statului care nu sunt preluate în întregime de unitățile administrației publice locale sunt supuse transferului la expirarea prealabilă a gestiunii sau a gestiunii permanente.

2. Transferul unei părți din proprietatea unei persoane juridice de stat către o unitate administrației publice locale, care rezultă din preluarea parțială a sarcinilor și competențelor

de către acea unitate, are loc după o transformare prealabilă a acelei persoane juridice, efectuată în conformitate cu reglementările relevante. .

Art. 62. 29 [Organism de recurs în materie de achiziție a proprietății Trezoreriei Statului de către unitățile administrației publice locale]

Organul de apel în materie de achiziție de bunuri Trezoreriei Statului de către unitățile administrației publice locale este ministrul responsabil cu administrația publică.

Articolul 63. [Costuri suportate de Trezoreria Statului]

Costurile reglementării statutului juridic al proprietății transferate către unitățile administrației publice locale sunt suportate de Trezoreria Statului.

Articolul 64. [Procedura de transferare a proprietății Trezoreriei Statului către județe]

Transferul bunurilor Trezoreriei Statului către poviații și al Trezoreriei Statului controlate de persoane juridice de stat, altele decât cele indicate la art. 60 de paragrafe 1 și 4, și servind la îndeplinirea atribuțiilor județului, se poate efectua, la cererea consiliului județean, prin hotărâre a voievodului.

Articolul 65. [Obligații asupra proprietății Trezoreriei Statului transferate județelor; transfer gratuit]

1. Dobândirea de către județ a proprietății Trezoreriei Statului transferate și a bunurilor Trezoreriei Statului deținute de persoane juridice de stat are loc odată cu sarcinile care sunt dezvăluite în decizia de transfer.
2. Dezvăluirea sarcinilor nu încalcă drepturile terților.
3. Prevederile alin 1 și 2 nu se aplică obligațiilor Trezoreriei Statului și ale persoanelor juridice de stat rezultate din activitățile organelor și instituțiilor aflate în posesia proprietății transferate, apărute înainte de data preluării acestuia de către circumscripție.
4. Transferul proprietății Trezoreriei Statului și al Trezoreriei Statului deținute de persoane juridice de stat către județ este gratuit și fără taxe și taxe.

Articolul 66. [Aplicarea corespunzătoare a prevederilor Codului de procedură administrativă]

Prevederile Codului de procedură administrativă se aplică în mod corespunzător procedurii de transmitere a proprietății în circumscripție prin hotărâre .

Articolul 67. [Înscriere în registrul funciar și ipotecar]

1. Hotărârea definitivă privind trecerea către județ a drepturilor care sunt sau pot fi trecute la iveală în registrul funciar și ipotecar constituie temeiul înscrierii în registrul funciar și ipotecar.

2. Procedura de intrare este gratuită de taxe judiciare.

Articolul 68. [Proprietate deținută de adunările provinciale de autogovernare; proprietatea zonelor de serviciu public municipal]

1. De la 1 ianuarie 1999, proprietatea controlată de adunările autonome ale voievodatului devin, de drept, proprietatea administrației locale a voievodatului pe al cărui teritoriu își aveau sediul adunările.

2. De la 1 ianuarie 1999, proprietatea zonelor de serviciu public urban devine, de drept, proprietatea județelor în cauză.

3. Achiziționarea proprietății specificate la alin 1 sau 2 se confirmă de voievod prin hotărâre. Prevederile art. 62 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 69. [Transferul acțiunilor și participațiilor la agențiile de dezvoltare regională și locală către guvernele provinciale și districtuale; preluarea de către mareșalul voievodal a sarcinilor și competențelor fondatorului în fundații înființate de voievozi]

1. 30 Ministrul responsabil cu Trezoreria Statului va transmite până la 30 iunie 2000 următoarele:

1) guvernelor provinciale – proprietatea gratuită a acțiunilor și acțiunilor aparținând Trezoreriei Statului în agențiile responsabile cu problemele de dezvoltare regională, al căror sediu este situat în provincie;

2) către județe - deținerea gratuită a acțiunilor și acțiunilor aparținând Trezoreriei Statului în agenții de dezvoltare locală de importanță locală, ai căror acționari sunt comune, care se întinde pe suprafața unuia sau mai multor județe; transferul de acțiuni și acțiuni se aplică acelor județe în ale căror zone își desfășoară activitatea municipalitățile, acționarii sau acționarii unei agenții date, iar paritatea împărțirii acțiunilor sau acțiunilor se stabilește proporțional cu numărul de persoane din aceste județe dacă agenția funcționează în mai mult de un județ.

2. Începând cu 1 ianuarie 1999, mareșalul voievodat preia sarcinile și competențele prevăzute pentru fondator în statutul fundațiilor înființate de Trezoreria Statului, înființat de către vechii voievozi.

Art. 70. 31 [Proprietatea administrată de consiliile de îmbunătățiri funciare și instalații de apă, excluse de la transfer]

Transferul proprietății entităților menționate la art. 25 sec. 1 pct. 4, se efectuează cu excluderea următoarelor care se află în gestiune permanentă:

1) apele de suprafață interioare care curg,

- 2) teren acoperit de apele de stat care curg în limitele definite de linia țărmului,
- 3) zone dintre albia râului și terasamentele de inundații,
- 4) terasamentele de inundații împreună cu terenul pe care sunt amplasate,
- 5) rezervoare de retenție, baraje și trepte de apă, baraje și alte dispozitive hidrotehnice similare.

Art. 71. [Proprietate achiziționată de unitățile administrației publice locale și proceduri de reglementare]

Proprietățile dobândite, în condițiile specificate în lege, de către unitățile administrației publice locale sunt supuse prevederilor privind procedurile de reglementare menționate în:

- 1) artă. 61-63 din Legea din 17 mai 1989 privind relațiile dintre stat și Biserica Catolică din Republica Polonia (Jurnalul de legi nr. 29, pct. 154, din 1990 nr. 51, pct. 297, nr. 55, pct. 321 și nr. 86, pct. 504, din 1991 nr. 95, pct. 425 și nr. 107, pct. 459, din 1993 nr. 7, pct. 34, din 1994 nr. 1, pct. 3, din 1997, nr. pct. 153, nr. 96, pct. 590 și nr. 141, pct. 943 și din 1998 nr. 59, pct. 375, nr. 106, pct. 668 și nr. 117, articolul 757),
- 2) artă. 38a-38g din Legea din 17 mai 1989 privind garanțiile libertății de conștiință și religie (Jurnalul de legi nr. 29, pct. 155, din 1990 nr. 51, pct. 297, nr. 55, pct. 321 și nr. 86, pct. 504, din 1991 nr. 95, pct. 425, din 1993 nr. 7, pct. 34 și din 1998 nr. 59, pct. 375),
- 3) artă. 48a-48d din Legea din 4 iulie 1991 privind relația dintre stat și Biserica Ortodoxă Autocefală Poloneză (Jurnalul de legi nr. 66, pct. 287, nr. 95, pct. 425, din 1993 nr. 7, pct. 34, 1994 nr. 1, pct. 3 și din 1998 nr. 59, pct. 375, nr. 106, pct. 668 și nr. 117, pct. 756),
- 4) artă. 40-45 din Legea din 13 mai 1994 privind relația dintre stat și Biserica Evanghelică Augsburg din Republica Polonia (Jurnalul de legi nr. 73, pct. 323 și din 1998 nr. 59, pct. 375, nr. 106, pct. 668 și nr. 117, pct. 756),
- 5) artă. 24-26 din Legea din 13 mai 1994 privind relația dintre stat și Biserica Reformată Evanghelică din Republica Polonia (Jurnalul de legi nr. 73, pct. 324 și din 1998 nr. 59, pct. 375 și nr. 106, articolul 668),
- 6) artă. 40-42 din Legea din 30 iunie 1995 privind relațiile dintre stat și Biserica Creștină Baptista din Republica Polonia (Jurnalul de legi nr. 97, pct. 480 și din 1998 nr. 59, pct. 375, nr. 106, pct. 668 și nr. 117, pct. 756),
- 7) artă. 30-34 din Legea din 20 februarie 1997 privind relațiile dintre stat și comunitățile religioase evreiești din Republica Polonia (Jurnalul de legi nr. 41, pct. 251 și din 1998 nr. 59, pct. 375 și nr. 106, pct. 668).

Art. 72. [Transfer imobile de către Agenția Proprietății Militare]

1. 32 În perioada de la data intrării în vigoare a Legii până la 31 decembrie 2000, Agenția Proprietății Militare va transfera voievodului sau organului competent al unei unități

administrației publice locale, pe calea unui acord, bunuri imobiliare aflate în proprietatea Trezoreriei Statului. În scopuri legate de îndeplinirea de către aceste organe a sarcinilor administrației publice.

2. 33 Pentru transferul bunurilor imobile prevăzute la alin 1, se aplică articolul . 23 din Legea din 30 mai 1996 privind gestionarea anumitor componente ale proprietății Trezoreriei Statului și Agenția Proprietății Militare (Jurnalul de Legi nr. 90, pct. 405 și nr. 156, pct. 775 și din 1997 nr. 80, pct. 509 și nr. 121, pct. 770), cu condiția ca contestația împotriva unei hotărâri a președintelui Agenției Proprietății Militare, la care voievodul este parte, se examinează de către ministrul administrației publice.

Art. 73. [Preluarea dreptului de proprietate asupra imobilelor ocupate pentru drumurile publice de către Trezoreria Statului sau unitățile administrației publice locale]

1. Imobilele rămase în posesia Trezoreriei Statului sau a unităților administrației publice locale la 31 decembrie 1998, care nu sunt proprietatea acestora și care sunt ocupate pe drumurile publice, devin, de la 1 ianuarie 1999, proprietatea Trezoreriei Statului sau a instituțiilor relevante. unitățile administrației publice locale prin aplicarea legii.

2. Compensația prevăzută la alin 1, plătește:

1) comună - în raport cu drumurile care erau drumuri comunale la 31 decembrie 1998,

2) Trezoreria Statului – în raport cu alte drumuri.

3. 34 Baza pentru dezvăluirea în registrul funciar și ipotecar a transferului de proprietate către Trezoreria Statului sau unitățile administrației publice locale a imobilului menționat la alin. 1, este hotărârea definitivă a voievodului.

3a. 35 Dacă este necesară determinarea limitelor imobilelor care au devenit proprietatea Trezoreriei Statului sau proprietatea unităților administrației publice locale, la emiterea deciziei menționate la alin. 3, nu se emite nici o decizie privind împărțirea imobilelor.

4. 36 Compensația prevăzută la alin 1 și 2, se stabilesc și se plătesc în conformitate cu principiile și procedurile specificate în prevederile privind despăgubirile pentru bunurile imobile expropriate, la cererea proprietarului imobilului depusă în perioada 1 ianuarie 2001 – 31 decembrie 2005. După această perioadă cererea expiră.

5. Baza pentru determinarea cuantumului despăgubirii este valoarea proprietății la data intrării în vigoare a Legii, iar creșterea valorii proprietății cauzată de investițiile permanente efectuate după ce persoana îndreptățită a pierdut dreptul de a poseda terenul este neluat în seamă.

Articolul 74. [Preluarea investițiilor centrale de către guvernele provinciale și districtuale]

1. De la 1 ianuarie 1999, administrațiile locale ale provinciilor și județelor preiau investițiile centrale care intră în sfera atribuțiilor și competențelor lor, ai căror investitori la 31 decembrie 1998 erau miniștri sau foști voievozi.

2. Sumele subvențiilor vizate pentru continuarea investițiilor menționate la alin 1, este specificat pentru un an dat în Legea bugetului.

3. Consiliul de Miniștri stabilește, prin regulament:

1) principii detaliate și procedura de transfer a investițiilor menționate la paragraful 1 către guvernele provinciale și districtuale 1,

2) lista investițiilor centrale menționate la alin 1, sub rezerva transferului către administrațiile locale ale provinciilor și județelor.

Capitolul 5

Decontari financiare

Articolul 75. [Decontarea subvențiilor de către voievozi]

1. Voievozii sunt obligați să deconteze subvențiile acordate de la bugetul de stat de către vechii voievozi care își aveau locurile în cadrul voievodatului.

2. Dacă decontarea prevăzută la alin 1, există obligația de a restitui total sau parțial subvenția, aceste fonduri se virează în contul curent al voievodului în cauză, cu excepția cazului în care dispoziții specifice prevăd altfel.

Articolul 76. [Rapoarte bugetare totale privind execuția bugetelor voievozilor pe anul 1998]

Rapoartele bugetare comune privind execuția bugetelor voievozilor anteriori pe anul 1998, separat pentru fiecare voievodat anterior, ținând cont de subordonarea unităților existente la 31 decembrie 1998, se întocmesc și se transmit ministrului responsabil cu finanțele publice de către voievod în a cărei zonă de activitate se află orașele care se află scaunele voievozilor anteriori.

Articolul 77. [Numerar în conturile bancare ale instituțiilor, unităților organizaționale, adunărilor administrației publice locale]

1. Disponibilitate deținută la 31 decembrie 1998 în conturile bancare, cu excepția conturilor curente, ale unităților bugetului de stat, ale unităților bugetare, entităților auxiliare ale unităților bugetare de stat și ale instituțiilor de cultură care efectuează gestiunea financiară pe principiile specificate pentru unitățile bugetare:

1) la care se face referire la art. 26 secțiunea 1 sau preluate în întregime de voievozi - rămân la dispoziția acestor unități,

2) la care se face referire la art. 26 secțiunea 2 sau preluate parțial de voievozi - sunt supuse transferului către unitățile corespunzătoare, în conformitate cu hotărârea organului de administrare a guvernului competent,

3) lichidate - sunt supuse virării ca venit la bugetul de stat după finalizarea lichidării.

2. Resursele financiare rămase la 31 decembrie 1998 în conturile bancare ale adunărilor administrației publice locale se virează către adunările voievodate.

Articolul 78. [Numerar în conturile bancare ale fondurilor provinciale pentru gestionarea resurselor geodezice și cartografice și fondurilor locale pentru protecția terenurilor agricole]

1. Numerar rămas în conturile bancare la 31 decembrie 1998:

1) fonduri provinciale pentru gestionarea resurselor geodezice și cartografice,

2) fonduri locale pentru protejarea terenurilor agricole

- în oficiile voievodale anterioare sunt supuse virării în conturile corespunzătoare ale acestor fonduri în oficiul voievodat al voievodatului în a căruia zonă sunt cuprinse orașele care sunt reședința voievozilor anteriori.

2. Voievozii vor stabili sumele datorate pentru anul 1998, în conformitate cu reglementările în vigoare în acest sens, și vor vira fondurile în mod corespunzător:

1) Fondul central pentru managementul resurselor geodezice și cartografice,

2) Fondul Central de Protecție a Terenului.

3. Voievozi, după transferul fondurilor prevăzute la alin 2, va vira fondurile rămase în conturile curente ale fondurilor prevăzute la alin. 1 la consiliile voievodale, respectiv, la conturile fondurilor voievodate de gospodărire a resurselor geodezice și cartografice sau ale fondurilor locale pentru protecția terenurilor agricole, până la data de 30 aprilie 1999.

4. Voievozii întocmesc o situație a creanțelor și pasivelor fondurilor menționate la alin 1, din 31 decembrie 1998, și le va depune la consiliile voievodale până la 30 aprilie 1999.

5. Creantele și pasivele fondurilor provinciale de administrare a resurselor geodezice și cartografice și ale fondurilor locale de protecție a terenurilor agricole, care erau administrate de guvernatorul anterior, devin, de la 1 ianuarie 1999, creante și pasive ale fondurilor provinciale pentru gestionarea resurselor geodezice și cartografice sau, respectiv, fondurile locale pentru protecția terenurilor agricole, care sunt administrate de guvernul provincial.

Articolul 79. [Numerar în conturile bancare ale biroului provincial anterior și ale inspectoratului provincial anterior pentru protecția mediului]

1. Fondurile rămase la 31 decembrie 1998 în conturile bancare ale oficiului provincial anterior și ale inspectoratului provincial anterior pentru protecția mediului, utilizate pentru colectarea și redistribuirea veniturilor din taxele pentru utilizarea economică a mediului și pentru introducerea unor modificări în acestea, precum și amenzi pentru încălcarea acestora. cerințele privind protecția mediului, pentru încălcarea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească canalizarea deversată în apă sau sol, precum și pentru depozitarea deșeurilor într-un loc neamenajat în acest scop sau cu încălcarea cerințelor specificate în

hotărârea organului competent. pentru supravegherea construcției privind autorizația de construire a unui depozit de deșeuri, se transferă în conturile corespunzătoare:

1) oficiul provincial al provinciei pe teritoriul căreia a fost situat sediul biroului provincial anterior,

2) inspectoratul provincial pentru protecția mediului al provinciei în a cărei rază își aveau sediul anteriorii inspectori provinciali pentru protecția mediului

- și împărțit în conformitate cu prevederile Legii din 31 ianuarie 1980 privind protecția și modelarea mediului în vigoare la 31 decembrie 1998 (Jurnalul de Legi din 1994, nr. 49, pct. 196, din 1995, nr. 90, pct. 446, din 1996 nr. 106, pct. 496 și nr. 132, pct. 622, din 1997 nr. 46, pct. 296, nr. 96, pct. 592, nr. 121, pct. 770 și nr. 133, pct. 885 și din 1998 Nr. 106, poz. 668).

2. Voievozii și inspectorii provinciali pentru protecția mediului în voievodatele menționate la alin. 1, întocmește la 31 decembrie 1998 o situație de creanțe aferente taxelor și amenzilor prevăzute la alin. 1, precum și o situație a pasivelor față de fondurile existente care constituie veniturile acestor fonduri și le transmite guvernelor provinciale și ministrului responsabil cu mediul.

3. Începând cu 1 ianuarie 1999, guvernul provincial preia drepturile și obligațiile care decurg din datoriile și creanțele menționate la alin. 2.

4. Datoriile și creanțele nedezvăluite modifică valoarea plăților în contul de fond relevant.

Articolul 80. [Pasive ale entităților preluate de unitățile administrației publice locale ca pasive ale Trezoreriei Statului; [obligațiile adunărilor provinciale ca obligații ale autoguvernurilor provinciale]

1. Obligațiile Trezoreriei Statului care apar până la 31 decembrie 1998 sunt obligațiile financiare ale unităților bugetului de stat și ale unităților bugetare preluate de unitățile administrației publice locale.

2. Obligațiile adunărilor voievodate care apar înainte de 31 decembrie 1998 devin obligații ale autonomiei voievodale.

Articolul 81. [Dreptul mareșalului voievodal de a gestiona resursele financiare ale adunărilor de autogovernare ale voievodalei]

Pentru îndeplinirea obligațiilor, inclusiv a celor care decurg din art. 56 secțiunea 3, mareșalul voievodat, de la data alegerii sale, este în drept să administreze resursele financiare ale adunărilor de autogovernare voievodale cu sediul în cadrul voievodatului.

Articolul 82. [Delegare legală]

Ministrul Finanțelor precizează, prin regulament, procedura de decontare a fondurilor bugetare pe anul 1998 și principiile și procedura specifice de întocmire și depunere a

rapoartelor bugetare pentru anul 1998, precum și principiile și termenele specifice pentru efectuarea unui inventar de către unitățile organizatorice prevăzute la art. 16, 18 și 26, și alte unități preluate de voievozi.

Articolul 83. [Acorduri privind serviciile bancare pentru bugetul provinciilor sau județelor]

1. Consiliile voievodate și consiliile raionale, iar în cazul nenumirii acestora - împuterniciții la care se face referire la articolul 101 secțiunea 3 și 5 și la art. 102 alin 3 și 4, vor încheia până la data de 10 decembrie 1998 o convenție cu o bancă privind prestarea de servicii bancare către bugetul voievodatului sau, respectiv, raional, sub rezerva alin. 2 și 3.
2. În cazul menționat la alin 1, nu se aplică procedura prevăzută în regulamentele de achiziții publice.
3. Acordul menționat la alin 1, este valabilă până la finalizarea procedurii de selectare a unei bănci care să deservească bugetul voievodatului sau raionului, conform prevederilor art. 73 din Legea privind autogovernarea voievodatului și art. 62 din Legea privind autogovernarea raională.
4. Consiliile voievodate și consiliile raionale sau împuterniciții acestora la care se face referire la alin 1, furnizează ministrului finanțelor informații cu privire la numerele de cont bancar pentru deservirea bugetului acestora până la 15 decembrie 1998.
5. Ministrul Finanțelor va transfera, până la 20 decembrie 1998, în conturile menționate la alin. 4, tranșarea părții educaționale a subvenției generale pentru luna ianuarie 1999.

Articolul 84. [Pregătirea de către ministrul proiectelor de bugete ale județelor și voievodatelor pe anul 1999]

1. Ministrul Finanțelor va întocmi proiecte de bugete pentru județele și voievodate individuale de autogovernare, cu excepția orașelor cu drept județean, pentru anul 1999, ținând cont de împărțirea în secții de clasificare bugetară, până la data de 30 noiembrie 1998, și va supune aceste proiecte la hotărârea competentă. -confectionarea corpurilor acestor unitati.
2. În perioada de la 1 ianuarie 1999 până la data adoptării hotărârilor bugetare, județele și voievodatele efectuează gestiunea financiară pe baza proiectelor de buget prevăzute la alin. 1.
3. Până la 20 noiembrie 1998, ministrul Finanțelor va furniza autorităților competente situate în orașele cu drept de district informațiile necesare întocmirii proiectului de buget.
4. Consiliile orașelor cu drepturi județene depun proiectele de buget pentru anul 1999 până la 10 decembrie 1998.

Articolul 85. [Bugetul unui oraș cu drepturi județene]

1. Un oraș cu drepturi județene pregătește un buget.

2. Hotărârea bugetară a unui oraș cu drepturi județene determină veniturile individuale, ținând cont de împărțirea în funcție de sursele de venit ale municipiilor și județelor și de tipurile de cheltuieli planificate pentru sarcinile îndeplinite de municipii și județe.

3. 37 Veniturile orașelor cu drepturi județene din cotele lor la impozitul pe venitul persoanelor fizice și impozitul pe profit și subvenția generală constituie venitul municipalității care urmează a fi utilizat pentru cheltuieli aferente îndeplinirii sarcinilor municipale și județene.

Articolul 86. [Încălcarea disciplinei bugetare]

1. De la 31 decembrie 1998, se desființează comisiile care judecă în cazurile de încălcare a disciplinei bugetare la vechii voievozi cu sediul în orașe care nu vor mai fi reședința voievozilor după această dată.

2. Comisiile de judecată în cazurile de încălcare a disciplinei bugetare la vechii voievozi din orașul care era sediul voievodului de la 1 ianuarie 1999 devin, de la acea dată, comisii de judecată la voievod.

3. Competența comisiei de adjudecare la voievod acoperă sfera de competențe deținute anterior de comisiile de la voievozii anteriori.

4. Procedurile în cazurile de încălcare a disciplinei bugetare inițiate înainte de 1 ianuarie 1999 de către comisiile de adjudecare la vechii voievozi se transferă comisiei competente de la voievod, hotărârile anterioare rămânând în vigoare.

5. Un raport cu privire la modul de soluționare a chestiunilor aduse în anul 1998 comisiilor de adjudecare în cazurile de încălcare a disciplinei bugetare sub voievozii anteriori, separat pentru fiecare voievodat anterior, va fi întocmit și înaintat de către comisia de adjudecare de pe lângă voievodul în a cărei rază de operare se află sediul voievodului anterior.

6. Sancțiunile financiare pentru încălcările disciplinei bugetare impuse de comisiile de adjudecare de pe lângă voievozi anteriori și neîncasate până la 31 decembrie 1998 se percep de către comisia de adjudecare competentă pe plan local de pe lângă voievod.

Capitolul 6

Adaptarea prevederilor și a prevederilor finale

Art. 87. 38 [Sarcini și competențe aparținând oficiilor fiscale, preluate de municipiile cu statut de oraș]

1. Sarcini și competențe corespunzătoare preluate de municipiile cu statut de oraș în temeiul art. 2 sec. 4 din Legea din 24 noiembrie 1995 privind modificarea sferei de activitate a anumitor orașe și a zonelor de servicii publice municipale (Jurnalul de legi din 1997, nr. 36, pct. 224, nr. 123, pct. 780 și nr. 162, pct. 1120), devin sarcinile și competențele acestor orașe.

2. Confirmarea dobândirii de drept a proprietății prevăzute la art. 23 secțiunea 1 din lege, menționată la alin 1, cu privire la care nu a fost emisă o hotărâre a voievodului, se ia de voievod, aplicând în mod corespunzător prevederile art. 16 alin 1 și art. 17-20 din Legea din 10 mai 1990 - Dispoziții de introducere a Legii cu privire la administrația locală și a Legii privind angajării administrației publice locale (Jurnalul de Legi nr. 32, pct. 191, nr. 43, pct. 253 și nr. 92, pct. 541, 1991 nr. 34, pct. 151, din 1992 nr. 6, pct. 20, din 1993 nr. 40, pct. 180, din 1994 nr. 1, pct. 3 și nr. 65, pct. 285, din 1996 nr. 23, pct. 102 și nr. 106, poz. 496 și din 1997 nr. 9, poz. 43).

Articolul 88. [Organele comunelor care constituie raionul Varșovia ca autorități de executare competente în sfera pasivelor rezultate din impozite și taxe]

Începând cu 1 ianuarie 1999, sarcinile și competențele corespunzătoare specificate la art. 1044 devin competențe ale comunelor care constituie județul Varșovia ca atribuții proprii. 19 din Legea din 17 iunie 1966 privind procedurile de executare în administrare (Jurnalul de legi din 1991, nr. 36, pct. 161, din 1992, nr. 20, pct. 78, din 1993, nr. 28, pct. 127, din 1995 nr. 85, pct. 426, din 1996 nr. 43, pct. 189 și nr. 146, pct. 680 și din 1997 nr. 137, pct. 926 și nr. 141, pct. taxe pentru care organul municipal este competent să le determine și să le încaseze.

Articolul 89. [Menținerea valabilității acordurilor privind preluarea de către municipalități a sarcinilor și competențelor organelor administrației publice]

1. Acorduri încheiate de municipalități cu organele administrației publice cu privire la preluarea de către aceste municipalități a sarcinilor și competențelor specificate în acorduri, împreună cu fondurile pentru implementarea acestora, sub rezerva alineatului (4). 4, rămân în vigoare, cu condiția ca drepturile și obligațiile organelor administrației publice care funcționează în temeiul Legii privind organele administrației generale ale administrației publice locale sunt asumate de acele organe și entități care, de la 1 ianuarie 1999, au preluat sarcinile și competențele vizate. la acord.

2. Orice obligații ale administrației guvernamentale care decurg din acordurile nedecontate până la 1 ianuarie 1999 rămân obligații ale Trezoreriei Statului.

3. Acordurile menționate la alin 1, rămân în vigoare până la încetare, cu excepția cazului în care dispoziții separate prevăd altfel.

4. Municipalitățile care, după 1 ianuarie 1999, efectuează cheltuieli necesare pentru realizarea sarcinilor și responsabilităților care fac obiectul acordului mai mari decât cele specificate în acordul menționat la alin. 1, nu există dreptul de a pretinde rambursarea acestora, cu excepția cazului în care municipalitatea în cauză renunță la condițiile financiare ale cooperării anterioare în îndeplinirea sarcinilor și responsabilităților preluate de organele și entitățile prevăzute la alin. 31, ianuarie 1999. 1, cu efectul rezilierii contractului dacă părțile nu convin asupra unor noi condiții financiare în termen de două luni.

5. Delegatul Guvernului pregătește și transmite organelor și entităților interesate menționate la alin 1, o listă a acordurilor încheiate de aceste organisme cu primăriile sau asociațiile acestora.

Articolul 90. [Implementarea în continuare a sarcinilor în domeniul geodeziei și cartografiei de către municipalități]

Municipalitățile care au preluat sarcini în domeniul geodeziei și cartografiei înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să îndeplinească aceste sarcini, în condițiile prevăzute la art. 6a secțiune 6 din Legea din 17 mai 1989 - Legea geodezică și cartografică (Jurnalul de legi nr. 30, pct. 163 și nr. 43, pct. 241, din 1990 nr. 34, pct. 198, din 1991 nr. 103, pct. 446, din 1996 nr. 106, pct. 496 și nr. 156, pct. 775, din 1997 nr. 54, pct. 349, nr. 115, pct. 741 și nr. 121, pct. 770 și din 1998 nr. 106, pct. 668).

Articolul 91. [Preluarea de către administrația locală a entităților medicale care furnizează servicii de tratare a dependenței]

De la 1 ianuarie 1999, administrațiile locale ale provinciilor și județelor preiau de la voievozi unitățile, centrele și locuințele care funcționează pe teritoriul unei anumite provincii sau județuri, prevăzute la art. 156, pentru a fi gestionate ca atribuții proprii. secțiunea 22 1 și sec. 1a din Legea din 26 octombrie 1982 privind educarea în sobrietate și combaterea alcoolismului (Jurnalul de legi nr. 35, pct. 230, din 1984 nr. 34, pct. 184, din 1987 nr. 33, pct. 180, din 1989 nr. pct. 192, din 1990 nr. 34, pct. 198 și nr. 73, pct. 431, din 1991 nr. 73, pct. 321 și nr. 94, pct. 419, din 1993 nr. 40, pct. 184, din 1996 nr. , pct. 593, din 1997 nr. 88, pct. 554, nr. 113, pct. 732 și nr. 121, pct. 770 și din 1998 nr. 106, pct. 668).

Art. 92. [Efectuarea sarcinilor de protecție împotriva inundațiilor de către consiliul județean]

Până la adoptarea diferitelor reglementări, consiliul raional va îndeplini sarcinile prevăzute la art. 4 sec. 1 pct. 16 din Legea cu privire la autoguvernarea județeană cu ajutorul centrului județean de gestionare a crizelor care face parte din oficiul județean.

Articolul 93. [Determinarea perioadei de prestație în 1999, componența consiliilor de muncă]

1. Pentru șomerii care au dreptul la prestații în anul 1999, perioada de primire a prestațiilor menționată la art. 25 sec. 1 din Legea din 14 decembrie 1994 privind ocuparea forței de muncă și combaterea șomajului (Jurnalul de legi din 1997, nr. 25, articolul 128, nr. 28, articolul 153, nr. 41, articolul 225, nr. 63, articolul 403, nr. 93, pct. 569, nr. 107, pct. 692, nr. 121, pct. 770 și nr. 123, pct. 776 și din 1998 nr. 66, pct. 431, nr. 106, pct. 668 și nr. 108, pct. 684), se determină ținând cont de rata șomajului la 30 iunie 1998 în aria de activitate a oficiului raional de muncă din comuna în care șomerul își are domiciliul.

2. Componenta consiliilor de muncă prevăzute la art. 8 și 9 din Legea menționată la alin. 1, care începe activitatea după 1 ianuarie 1999, se iau în considerare reprezentanții poviaților și ai autonomiei voievodale.

Articolul 94. [Transferul sarcinilor și competențelor oficiilor regionale ale administrației guvernamentale către starost]

Cu excepția cazului în care prevederile specifice prevăd altfel, competențele starostei includ, ca atribuții din sfera administrației guvernamentale, sarcinile birourilor raionale ale administrației publice generale specificate în regulament, precum și sarcinile și competențele conducătorilor acestor birouri.

Articolul 95. [Adaptarea sistemelor centrale organizatorice, contabile și informaționale la noua organizare teritorială a administrației publice]

1. Până la 31 decembrie 1999, miniștrii și șefii birourilor centrale, fiecare în sfera de activitate, adaptează sistemele de organizare, evidență și informare existente la noua organizare teritorială a administrației publice.
2. Prevederile alin 1 nu se aplică ministrului justiției, în ceea ce privește obligația de a adapta structura instanțelor comune și a unităților organizatorice comune ale parchetului la noua diviziune teritorială a țării.

Articolul 96. [Proceduri nefinalizate înainte de data intrării în vigoare a legii]

1. 39 Procedurile în cauzele individuale deschise și neîncheiate înainte de 1 ianuarie 1999, care intră în competența organelor de autoguvernare municipale, județene și voievodale, vor fi preluate de șefii de comună, staroști și mareșali de voievodali, cu excepția cazului în care dispoziții speciale prevăd altfel, cu condiția ca:

- 1) toate acțiunile întreprinse în cadrul procedurilor înainte de 1 ianuarie 1999, precum și deciziile administrative, rămân în vigoare;
- 2) contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de organele administrației publice locale la nivel provincial înainte de 1 ianuarie 1999 în cauzele care intră în competența județelor sunt examinate de miniștrii de resort sau șefii organelor administrației publice centrale;
- 3) 40 contestații împotriva hotărârilor pronunțate de șefii oficiilor raionale ale administrației publice înainte de 1 ianuarie 1999 în materie de competență a comunelor și județelor:
 - și) în domeniul administrației guvernamentale - considerată de voievod,
 - b) în sfera atribuțiilor unităților administrației publice locale - este luată în considerare de comisia de apel teritorială locală competentă.

2. Contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de directorii șefi ai raioanelor de drumuri publice înainte de 1 ianuarie 1999 se examinează de către directorul general drumuri publice.

3. Contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de inspectorii sanitari raionali și regionali se examinează de către inspectorul sanitar provincial.

Articolul 97. [Desființarea organelor colegiale consultative și consultative]

Începând cu 31 decembrie 1998 se desființează organele colegiale consultative și consultative care funcționează la anteriorii voievozi, șefii oficiilor raionale și adunările de autoguvernare ale voievodatelor.

Articolul 98. [Preluarea unităților organizatorice de către județe și guvern provincial - menținerea reglementărilor interne de organizare în vigoare]

1. De la data preluării unităților organizatorice, autoguvernarea județelor și voievodale preiau atribuțiile și obligațiile organelor care administrează sau întrețin aceste unități, precizate în dispoziții speciale.

2. Statutele, regulamentele sau alte prevederi organizatorice din unitățile organizatorice preluate rămân în vigoare până când organele de autoguvernare raionale sau voievodale emit noi reglementări, cu excepția cazului în care alte organe sunt competente să le emită.

Art. 98a. 41 [Ajustarea componenței consiliului social dintr-o unitate de sănătate publică la cerințele statutare]

Organismul care, în conformitate cu prevederile existente, a înființat o unitate de sănătate publică sau, în temeiul prezentei legi, a preluat atribuțiile organismului care înființează o unitate de sănătate publică, va ajusta, până la 30 iunie 1999, componența consiliului social la cerințele prevăzute la art. 45 din Legea din 30 august 1991 privind unitățile de îngrijire a sănătății (Jurnalul de legi nr. 91, art. 408, din 1992 nr. 63, art. 315, din 1994 nr. 121, art. 591, din 1995 nr. 138, art. 682, din 1996 nr. 24, pct. 110, din 1997 nr. 104, pct. 661, nr. 121, pct. 769 și nr. 158, pct. 1041 și din 1998 nr. 106, pct. 668, nr. 117, pct. 756 și nr. 162, pct. 1115).

Articolul 99. [Expirarea acordurilor privind îndeplinirea sarcinilor administrației publice în domeniul asistenței medicale]

La 31 decembrie 1998 expiră acordurile încheiate între organele administrației publice și municipalități sau alte entități privind îndeplinirea sarcinilor și competențelor administrației publice în domeniul sănătății.

Articolul 100. [Convocarea primei ședințe a consiliului municipal de către guvernator]

După expirarea termenului prevăzut la art. 20 alin 2 din Legea din 8 martie 1990 privind administrația locală (Jurnalul de legi din 1996, nr. 13, pct. 74, nr. 58, pct. 261, nr. 106, pct. 496 și nr. 132, pct. 622 și 1997 nr. 9 , pct. 43, nr. 106, pct. 679, nr. 107, pct. 686, nr. 113, pct. 734 și nr. 123, pct. 775) prima ședință a unui consiliu municipal nou ales se convoacă de către actualul voievod competent local.

Articolul 101. [Prima sesiune a consiliului raional; [procură pentru organizarea biroului raional]

1. Prima ședință a unui consiliu județean nou ales se convoacă de către președintele comisiei electorale competente teritorial, în termen de paisprezece zile de la data anunțării de către Comisia Electorală Națională a rezultatelor agregate ale alegerilor pentru consiliile județene în Jurnalul de legi din Republica Polonă.
2. La prima ședință, consiliul județean alege președintele consiliului și stabilește o dată pentru alegerea consiliului județean, care nu poate cădea mai târziu de două săptămâni de la încheierea acelei sesiuni.
3. Dacă consiliul districtual nu este ales până la 15 noiembrie 1998, consiliul districtual va numi un împuternicit pentru organizarea biroului districtual.
4. Consiliul raional numește reprezentantul menționat la alin. 3, prin vot secret, cu majoritatea simplă a voturilor din componența statutară a consiliului.
5. Dacă până la 25 noiembrie 1998 consiliul raional nu alege un consiliu raional și nu numește un împuternicit menționat la alin. 3, reprezentantul împuternicit este desemnat de prim-ministru la cererea delegatului Guvernului cu competență asupra sediului autorităților raionale.
6. Atribuțiile reprezentantului autorizat menționat la alin 3 și 5, urmează să organizeze biroul raional și să pregătească proiecte de hotărâri ale consiliului raional, inclusiv proiecte ale statutului raional, iar în cazul în care consiliul raional nu alege un consiliu raional până la 31 decembrie 1998 - să îndeplinească sarcinile de consiliul de district și șeful districtului, inclusiv emiterea de decizii cu privire la chestiuni legate de district.
7. Reprezentantul autorizat menționat la alin 3 și 5, rămân în vigoare până la data alegerii consiliului de circumscripție.

Articolul 102. [Prima sesiune a adunării provinciale; [plenipotențiar pentru organizarea biroului mareșalului]

1. Prima sesiune a adunării provinciale nou-alese se convoacă de către președintele comisiei electorale competente teritorial, în termen de paisprezece zile de la anunțarea rezultatelor agregate ale alegerilor pentru adunările provinciale din întreaga țară. Deschiderea ședinței este încredințată unuia dintre cei mai vechi consilieri, indicați de președintele comisiei electorale.

2. La prima sa sesiune, adunarea provincială își alege președintele și stabilește o dată pentru alegerea consiliului provincial, care nu poate cădea mai târziu de două săptămâni de la încheierea primei sesiuni.
3. În cazul în care consiliul de conducere nu este ales până la 15 noiembrie 1998, adunarea voievodală desemnează un plenipotențiar care să organizeze biroul mareșalului.
4. Dacă până la 25 noiembrie 1998 adunarea provincială nu alege consiliul provincial și nu numește împuternicitul menționat la alin. 3, reprezentantul împuternicit este numit de prim-ministru la cererea delegatului Guvernului.
5. Atribuțiile reprezentantului autorizat menționat la alin 3, este necesar să se organizeze Biroul Mareșalului și să se pregătească proiecte de rezoluție ale adunării provinciale, inclusiv un proiect de statut al provinciei.
6. Reprezentantul autorizat menționat la alin 3 și 4, rămân în vigoare până la data alegerii consiliului de conducere al voievodatului.

Art. 103. [Lista drumurilor naționale și provinciale; drumuri municipale și raionale; autoritatea drumurilor publice]

1. Consiliul de Miniștri stabilește, prin regulament, până la 31 octombrie 1998, lista drumurilor naționale și voievodate.
2. De la 1 ianuarie 1999, drumurile municipale și urbane locale existente vor deveni drumuri municipale.
3. Începând cu 1 ianuarie 1999, drumurile naționale și voievodate existente nu sunt enumerate la alin 1, devin drumuri raionale.
4. 42 Autoritatea rutieră raională sau voievodală care a preluat drumurile relevante este succesorul legal al autorității rutiere anterioare. Prevederile art. 49 alin 2 din Legea din 21 august 1997 privind administrarea bunurilor imobiliare (Jurnalul de Legi nr. 115, art. 741 și din 1998 nr. 106, art. 668) se aplică în mod corespunzător.
5. Succesorul legal al anteriorului consiliu de administrare a drumurilor publice își asumă drepturile și obligațiile, în special cele rezultate din contracte și acorduri încheiate și decizii administrative.

Art. 104. 43 [Excluderea temporară a posibilității de împărțire a municipiilor]

În perioada până la 31 decembrie 2005, nu va avea loc nicio împărțire a municipiilor în scopul înființării unei noi municipalități.

Articolul 105. [Menținerea prevederilor de punere în aplicare în vigoare]

Până la emiterea reglementărilor de punere în aplicare pe baza autorizațiilor modificate prin actul de competență , dar nu mai mult de 30 septembrie 1999, actele de punere în aplicare existente rămân în vigoare, cu condiția ca acestea să nu fie contrare actelor respective.

Articolul 106. [Acte de drept local emise de voievozi - lista, expirarea termenului de valabilitate]

1. Până la data de 31 martie 1999, voievozii vor întocmi și publică liste cu actele juridice locale emise de voievozii anteriori și încă în vigoare pe teritoriul voievodatului sau al unei părți a acestuia.
2. Acte de drept local neincluse în lista menționată la alin 1 încetează să se aplice la data publicării listei.

Art. 107. [Informații despre efectele legilor administrației locale]

Până la 30 iunie 2000, Consiliul de Miniștri va transmite Sejmului informații cu privire la efectele valabilității actelor prevăzute la art. 1, împreună cu propunerile de modificări necesare.

Art. 108.

În Legea din 20 iunie 1997 - Legea circulației rutiere (Jurnalul de legi nr. 98, pct. 602, nr. 123, pct. 779 și nr. 160, pct. 1086 și din 1998 nr. 106, pct. 668) în art. 109 la alin 3 se elimină punctul de la sfârșit și se adaugă cuvintele „sau în orașul care a fost reședința voievodului până la 31 decembrie 1998”.

Articolul 109. [Dispoziție de derogare]

Începând cu 31 decembrie 1998, următoarele nu se mai aplică:

- 1) Legea din 1 martie 1949 cu privire la instalațiile de echipă (Jurnalul de Legi nr. 18, pct. 113, din 1958 nr. 45, pct. 224 și din 1988 nr. 41, pct. 324),
- 2) Legea din 25 februarie 1964 privind restrângerea sacrificării vițelilor (Jurnalul de Legi nr. 8, pct. 51 și din 1989 nr. 35, pct. 192),
- 3) Legea din 24 noiembrie 1995 privind modificarea sferei de activitate a anumitor orașe și a zonelor de serviciu public municipal (Jurnalul de legi din 1997, nr. 36, pct. 224, nr. 123, pct. 780 și nr. 162, pct. 1120) .

Art. 110. [Intrarea în vigoare a Legii]

Legea intră în vigoare la data publicării sale, cu excepția art. 108, care intră în vigoare la 1 ianuarie 1999.

1 Art. 5 sec. 5 abrogat de art. 69 din Legea din 23 ianuarie 2009 privind voievodul și administrația guvernamentală în voievodat (Jurnalul de legi 31.09.206) începând cu 1 aprilie 2009.

2 Art. 17 sec. 5 modificat prin art. 54 pct. 1 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

3 Art. 19 sec. 6 adăugat de art. 54 pct. 2 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

4 Art. 19 sec. 7 adăugat de art. 54 pct. 2 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

5 Art. 19a adăugat prin art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

6 Art. 19b adăugat prin art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

7 Art. 19c adăugat de art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

8 Art. 19d adăugat prin art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

9 Art. 19e adăugat prin art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

10 Articolul 19f:

- adaugata de art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

- modificat prin art. 10 din Legea din 13 octombrie 2000 de modificare a Legii privind veniturile unităților administrației publice locale în 1999 și 2000 și a anumitor alte acte (Jurnalul de Legi 00.95.1041) cu efect de la 1 ianuarie 2001.

- modificat prin art. 4 din Legea din 14 noiembrie 2001 de modificare a Legii privind veniturile unităților administrației publice locale în anii 1999-2001 și a unor alte acte (Jurnalul de Legi 01.145.1623) începând cu 1 ianuarie 2002.

11 Art. 19g adăugat prin art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

12 Art. 19h adăugat prin art. 54 pct. 3 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

13 Art. 20 eliminat prin art. 54 pct. 4 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

14 Art. 23 sec. 6 eliminat de art. 54 pct. 5 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

15 Art. 25 sec. 3 modificat prin art. 29 pct. 1 din Legea din 29 decembrie 1998 pentru modificarea unor acte în legătură cu implementarea reformei politice de stat (Jurnalul de legi 98.162.1126) începând cu 1 ianuarie 1999.

16 Art. 32 sec. 1 modificat prin art. 5 pct. 1 din Legea din 27 iulie 2001 (Jurnalul de lege 01.100.1084) de modificare a prezentei legi din 19 octombrie 2001.

17 Art. 32 sec. 2 modificat prin art. 5 pct. 1 din Legea din 27 iulie 2001 (Jurnalul de lege 01.100.1084) de modificare a prezentei legi din 19 octombrie 2001.

18 Art. 32 sec. 5 modificat prin art. 5 pct. 1 din Legea din 27 iulie 2001 (Jurnalul de lege 01.100.1084) de modificare a prezentei legi din 19 octombrie 2001.

19 Art. 32 sec. 8 modificat prin art. 5 pct. 2 din Legea din 27 iulie 2001 (Jurnalul de lege 01.100.1084) de modificare a prezentei legi din 19 octombrie 2001.

20 Art. 32 sec. 12 adăugat de art. 5 pct. 3 din Legea din 27 iulie 2001 (Jurnalul de lege 01.100.1084) de modificare a prezentei legi din 19 octombrie 2001.

21 Art. 47 sec. 1a adăugat de art. 10 puncte 1 lit. a) Legea din 11 aprilie 2001 de modificare a Legilor privind administrația locală, administrația județeană, guvernul voievodatului, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea anumitor alte acte (Jurnalul de Legi 01.45.497) din 15 mai 2001

22 Art. 47 sec. 2 eliminat de art. 10 puncte 1 lit. b) Legea din 11 aprilie 2001 de modificare a Legilor privind administrația locală, administrația județeană, guvernul voievodat, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea anumitor alte acte (Jurnalul de Legi 01.45.497) din 15 mai 2001

23 Art. 47 sec. 2a adăugat de art. 10 puncte 1 lit. c) Legea din 11 aprilie 2001 de modificare a Legilor privind administrația locală, administrația județeană, guvernarea voievodatului, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea anumitor alte acte (Jurnalul de Legi 01.45.497) din 15 mai 2001

24 Art. 49 eliminat prin art. 16 din Legea din 23 august 2001 pentru modificarea Legii privind sistemul de învățământ, Legea - Dispoziții de introducere a reformei sistemului școlar, Legea - Carta profesorului și anumite alte acte (Jurnalul de legi 01.111.1194) din 21 octombrie 2001 .

25 Art. 50a adăugat prin art. 1 pct. 2 din Legea din 8 decembrie 2000 (Jurnalul de lege 00.122.1312) de modificare a prezentei legi din 31 decembrie 2000.

26 Art. 51 eliminat prin art. 4 din Legea din 18 februarie 2000 de modificare a Legii - Carta profesorului și de modificare a anumitor alte acte (Jurnalul de lege 00.19.239) din 6 aprilie 2000.

27 Art. 58 sec. 2 modificat prin art. 29 pct. 3 din Legea din 29 decembrie 1998 pentru modificarea unor acte în legătură cu implementarea reformei politice de stat (Jurnalul de legi 98.162.1126) începând cu 1 ianuarie 1999.

28 Din 16 martie 2000, art. 58 secțiunea 3 a fost recunoscut în măsura în care necesită aplicarea corespunzătoare a art 41 1 din Codul muncii, în conformitate cu art. 12 și art. 32 din Constituția Republicii Polone și art. 11 din Convenția OIM nr. 87 privind libertatea de asociere și protecția dreptului de organizare, adoptată la San Francisco la 9 iulie 1948 (Journal of Laws 58.29.125), prin hotărârea Tribunalului Constituțional din 13 martie 2000 (Jurnal). din Legile 00.17 .228).

29 Art. 62 modificat prin art. 25 pct. 1 din Legea din 16 decembrie 2016 (Jurnalul de lege 2016, punctul 2260) de modificare a prezentei legi începând cu 1 ianuarie 2017.

30 Art. 69 sec. 1 modificat prin art. 54 pct. 8 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

31 Art. 70 modificat prin art. 29 pct. 4 din Legea din 29 decembrie 1998 pentru modificarea unor acte în legătură cu implementarea reformei politice de stat (Jurnalul de legi 98.162.1126) începând cu 1 ianuarie 1999.

32 Art. 72 sec. 1 modificat prin art. 54 pct. 9 din Legea din 21 ianuarie 2000 pentru modificarea unor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

33 Art. 72 sec. 2 modificat prin art. 25 pct. 2 din Legea din 16 decembrie 2016 (Jurnalul de legi din 2016, punctul 2260) de modificare a prezentei legi începând cu 1 ianuarie 2017.

34 Art. 73 sec. 3 modificat prin art. 10 puncte 2 lit. a) Legea din 11 aprilie 2001 de modificare a Legilor privind administrația locală, administrația județeană, guvernul

voievodatului, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea anumitor alte acte (Jurnalul de Legi 01.45.497) din 15 mai 2001

35 Art. 73 sec. 3a adăugat de art. 10 puncte 2 lit. b) Legea din 11 aprilie 2001 de modificare a Legilor privind administrația locală, administrația județeană, guvernul voievodat, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea anumitor alte acte (Jurnalul de Legi 01.45.497) din 15 mai 2001

36 Art. 73 sec. 4 modificat prin art. 7 din Legea din 7 ianuarie 2000 de modificare a Legii privind administrarea imobiliară și a altor acte (Jurnalul de Legi 00.6.70) din 15 februarie 2000.

37 Art. 85 sec. 3 adăugat de art. 60 din Legea din 1 octombrie 2024 (Jurnalul de Legi 2024, punctul 1572) de modificare a prezentului act din 25 octombrie 2024.

38 Art. 87 modificat prin art. 10 pct. 3 din Legea din 11 aprilie 2001 pentru modificarea actelor privind administrația locală, administrația județeană, autoguvernarea voievodatului, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea unor alte acte (Jurnalul de legi 01.45.497) din 15 mai 2001

39 Art. 96 sec. 1 modificat prin art. 54 puncte 10 lit. a) Legea din 21 ianuarie 2000 de modificare a anumitor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

40 Art. 96 sec. 1 pct. 3 modificat prin art. 54 puncte 10 lit. b) Legea din 21 ianuarie 2000 de modificare a anumitor acte legate de funcționarea administrației publice (Jurnalul de Legi 00.12.136) din 23 februarie 2000.

41 Art. 98a adăugat prin art. 29 pct. 5 din Legea din 29 decembrie 1998 pentru modificarea unor acte în legătură cu implementarea reformei politice de stat (Jurnalul de legi 98.162.1126) începând cu 1 ianuarie 1999.

42 Art. 103 sec. 4 modificat prin art. 10 pct. 4 din Legea din 11 aprilie 2001 pentru modificarea actelor privind administrația locală, administrația județeană, autoguvernarea voievodatului, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea unor alte acte (Jurnalul de legi 01.45.497) din 15 mai 2001

43 Art. 104, modificat prin art. 10 pct. 5 din Legea din 11 aprilie 2001 pentru modificarea actelor privind administrația locală, administrația județeană, autoguvernarea voievodatului, administrația guvernamentală în voievodat și modificarea unor alte acte (Jurnalul de legi 01.45.497) din 15 mai 2001.

Czytaj więcej w Systemie Informacji Prawnej LEX: <https://sip.lex.pl/akty-prawne/dzu-dziennik-ustaw/przepisy-wprowadzajace-ustawy-reformujace-administracje-publiczna-16831816>